

ROSA

ČASOPIS PANNY MÁRIE SPOLUVYKUPITEĽKY - VLÁDKYNE SVETA

September

09/2004

Obsah

Na linke M-Rosy / Do Vašej pozornosti. Ovocie lásky a viery.....	2
Panna Mária v Sečovciach: Čas návštevy.....	5
Správy z hory Zvir.....	11
Misia Kráľovnej pokoja. Každý je dôležitý.....	14
Panna Mária v Kostarike	19
Na pulze dňa. Boj Veľkého Dňa (II.)	20
Slovo mladých	23
Zo života svätých.....	26
Monitor: Pastieri a ovce.....	30
Náš rozhovor: Hlas na púšti?	33
Zo zahraničia / Aktuálne. Ján Pavol II. sa rozlúčil s ikonou Kazanskej Madony	35
Krátke správy / Rôzne	39

Na linke M-Rosy / Do Vašej pozornosti

Hora Zvir dňa 8. augusta 2004 vyhlásená Dekrétom za miesto modlitby

Ovocie lásky a viery

Vedomý si zodpovednosti pri správe tej časti Božieho ľudu, ktorá bola zverená mojej pastoračnej starostlivosti, ako správca, zvel'ad'ovateľ a strážca jej liturgického života, som od začiatku svojej biskupskej služby venoval pozornosť skutočnosti, že vo farnosti Litmanová, na hore zvanej Zvir, sa už viacero rokov pravidelne schádzajú početní veriaci, ktorí sa tu obracajú k Bohorodičke, Panne Márii, uctievajúc ju predovšetkým v jej čnosti Nepoškrvnenej Čistoty.

Až do dnešných dní sa duchovným potrebám zhromažďujúcich sa veriacich vychádzalo v ústrety liturgickou a duchovnou službou, ktorú konali kňazi, poverení na jednotlivé prípady miestnym biskupom. Vzhľadom na pretrvávanie nábožnej pozornosti sem putujúceho Božieho ľudu, berúc do úvahy početné žiadosti veriacich, ktorí sa na spomenutom mieste chcú zhromažďovať v kajúcom duchu a v modlitbe za spásu duší, konštatujúc prehĺbenie ich duchovného života a hľadiac na ich duchovný ošoh, po vypočutí mienky príslušných eparchiálnych komisií, rozhodol som nasledovne:

Pri zabezpečení náležitých liturgických požiadaviek a predpokladov povoľujem: riadne slávenie božskej liturgie a ostatných liturgických modlitieb, ako aj vysluhovanie sviatosti pokánia v Litmanovej na hore Zvir, a týmto Dekrétom ustanovujem toto miesto miestom modlitby, a kaplnku zasväcujem Nepoškrvnenej Počatiu Panny Márie. Duchovná správa tohoto miesta a tejto kaplnky je pri zachovaní príslušných predpisov cirkevného práva podriadená farárovi litmanovskej farnosti.

Dané v Prešove, 6. augusta 2004, na sviatok Premenenia Pána,

Prešovský eparcha **Mons. Ján Babjak**

Kázeň o. ThDr. Michala Hospodára, dňa 17. 8. 2004 v kostole na sv. omši pre pútnikov, Malé Ozorovce:

Boh svoje dokáže

Bratia a sestry, pochádzam z neďalekého Trebišova, a preto je mi milé toto prostredie.

Dnes obraciame svoju pozornosť na obraz Panny Márie - lebo ona je tá, ktorá dosiahla plnosť, ktorá zvíťazila nie v olympijskej, ale životnej disciplíne, disciplíne bezpečne dosiahnuť Nebo - večnú spásu. Ona nerobila pokánie, v tom je výnimočná, lebo nemala hriech. Boh od nás ľudí však žiada pokánie. Hneď na začiatku Evanjelia nás vyzýva k

pokániu. Ak chceme vzlietnuť k Bohu, ak chcem obsiahnuť plnosť Božiu, musíme začať pokáním, pravdivým, osobným a neodkladným, pretože doba je vážna. Aj o tom sú naše stretnutia, že doba je vážna. Každý to v duši alebo v podvedomí cíti, a kto číta Sv. písmo, natrafí na citáty ako „Bratia, žite múdro, lebo časy sú zlé. Bratia žite múdro a usilujte sa poznať, čo je vôľa Pánova, lebo tí, ktorým bohom je brucho a svet, sú odsúdení.“ Napíňajú sa obavy z Božieho hnevu.

Preto rôznym spôsobom prijímame posolstvo, ktoré je už dávno známe, ale pretože sme častokrát hluchí, musí byť znova a znova opakované. Robte pokánie. Lebo inak zahynieme. Teším sa, že sa dokážete modliť, je to dobrý signál. A spoločne v jednom duchu kladieme svoje osobné i širšie rodinné a celospoločenské problémy jednému Bohu na oltár, lebo je jeden Pán, jeden Spasiteľ, jedno Božie telo, jedna viera, jedna nádej, ku ktorej sme povolani, jedna Matka, ktorá nás prikrýva, teda budme v tomto smere jednotní. Len zlý duch je otcom rozdelenia.

Boh je Bohom nie neporiadku, ale poriadku. A ten poriadok ide cez tie štruktúry, ktoré sú nám dané. Preto ich vnímajte so všetkou pokorou. A so všetkou takou uvedomelosťou, že vypočujem si desať názorov, a držím sa svojho vlastného. To chce Pán. Nie aby si bol manipulovateľný, nie aby si zapredal svoj názor, svoj rozum, svoj pohľad, svoju vieru, ale aby si skúmal všetko a dobrého sa držal. Pracuj, lebo čas je vážny, modli sa a bež za nebeským cieľom. To chce Pán, k tomu sme vyzvaní. Nie k zbytočným polemikám, ale k odvahe a k spravodlivej a pevnej viere. A potom nie je problém, aby si počúval hierarchov, počúval toho istého Ducha, ktorý vanie na tom alebo inom mieste. On nie je limitovaný. Boh nie je limitovaný ľudskými silami. On svoje vždy dokáže. Ja teraz nič nehovorím o pravdivosti zjavení, len všeobecné a osvedčené postupy, lebo ani ja ani vladyka nemá nič presné a absolútne, a v tejto chvíli nikto z ľudí sa neodváži povedať presné a ukončiacie posledné slovo. Ale hovorí pastiersky úrad, hovorí opatrnosť, hovorí princíp Cirkvi, ktorý je taký prísny a ktorý je založený na tom, že predpokladá nejasnosť alebo nepravdivosť, a dlhodobo hľadá dôkaz o pravdivosti. Ak sa táto ukáže, potom budú možno aj iné vyjadrenia. Aj Vatikán samotný je taký, že predpokladá nepravdivosť, aby sa poctivo, poriadne, dlhodobo a seriózne dokumentovali a zbierali kamienky do mozaiky pravdivosti. A popri tom sa rôzne veci vyjasnia, vykryštalizujú. Medzitým však život uteká, a preto my nestojme, ale kráčajme za Bohom, budme silní vo viere, pracujme aj na dozrievaní ďalších ľudí, to je ovocie. A potom my, ale aj iní sme bližšie k Bohu a sme jasnejší pri poznaní Boha, jeho lásky.

Ďakujem, že počúvate tieto slová. Nevedel som, že sa tu budem k vám ešte prihovárať. Budem informovať vladyku, mám teraz svoju vlastnú skúsenosť, je to lepšie, ako len počúvať alebo čítať. Želám vám, aby ste posilnení na duši mohli priniesť pokoj Boží, správnu mariánsku úctu, radosť a nádej do prostredia, do ktorého sa po tejto púti vrátite.

Zaznamenal: **anse**

Imprimatur, Fatima, index

V poslednom čase bola M ROSA kritizovaná za údajné zavádzanie veriacich do bludu a omylov... Avšak dôležité informácie sa nemôžu dostať k veriacim práve kvôli „nepovoleniu“ a „zákazu“, ako to píše z Toronto pre M ROSU na tému IMPRIMATUR náš dopisovateľ o. Miroslav Čajka, CSsR.

Len niekoľko málo vecí potrebuje schválenie cirkevnej hierarchie, t. j. imprimatur. **Ostatné veci, predovšetkým publikovanie súkromných zjavení, nepotrebujú žiadny imprimatur.** Kompetentná cirkevná autorita má právo vyjadriť sa o tom alebo onom súkromnom zjavení, **ale nemá právo zakázať jeho publikovanie.** Môže povedať, že to alebo to je v určitom zjavení falošné alebo proti katolíckej viere, ale nemá autoritu vyhlásiť „publikovanie“ za zakázané.

Pápež Pavol VI. zrušil INDEX, t. j. zoznam zakázaných kníh. To je ďalší argument pre tých, ktorí vyhlasujú určité knihy alebo časopisy za „zakázané“.

Je známe, že židovské autority zakázali apoštolom hovoriť v mene Ježiša. Ako by sme mohli osvetliť tieto fakty?

Myslím, že pilierovým bodom je tu Fatima. Alebo, ak chcete, fatimské zjavenia.

V augustovom čísle M ROSY boli zverejnené lokúcie Thiare, kde Pán Ježiš hovorí, že žijeme v časoch prorokovaných Joelom.

„Potom vylejem svojho ducha na každé telo a budú prorokovať vaši synovia i vaše dcéry; vaši starci budú mávať sny a vaši mládenci budú mať videnia. Aj na služobníkov a služobnice vylejem v tých dňoch svojho ducha.“ (Joel 3, 1-2)

Je celkom zrejmé, že tie časy sú teraz. Nikdy v histórii nebolo toľko súkromných zjavení a posolstiev ako je v našich časoch.

Ale možno nie o tom by som mal tu teraz hovoriť...

o. Miroslav Čajka, C.Ss.R., Toronto

(Z článku IMPRIMATUR, ktorý prinesie M ROSA v budúcom čísle

Panna Mária v Sečovciach

Čas návštevy

Moje drahé deti!

Oči máte zakalené hriechom. Som veľmi smutná z toho, že satan má už mnohé roky svet v rukách. No smutnejšia som z toho, že vám musím povedať takúto vec na môj sviatok: Božia návšteva je už blízko. A preto – hľadajte lásku!

Nepoškvrnená Čistota na hore Zvir, 8.septembra 1991

Keď Panna Mária - Nepoškvrnená Čistota, povedala toto poslanstvo, jeho text nemohol byť na príkaz prešovskej komisie pre Litmanovú zverejnený. Bol som vtedy na svojej prvej „prvej nedeli“ na hore Zvir. Napriek zákazu som poslanstvo zverejnil v Slovenskom denníku. Odpoveďou bol list z biskupstva, v ktorom mi bolo vytknuté zasahovanie do cirkevných záležitostí. (vtedajší tajomník o. Ladislav Hučko)

Dnes, po 13 rokoch, v auguste 2004, prichádza nepriame obvinenie z manipulácie veriacich propagáciou posolstiev Panny Márie v Sečovciach, taktiež zo zakázom ich publikovať. Toto však nie je tá najdôležitejšia podobnosť. Tá dôležitejšia

je vo vtedajšom poslanstve na Zvire, a súčasnom poslanstve Panny Márie Pri brale v Sečovciach:

Modlite sa, dietky! Ved' už čas prichádza. Čas návštevy. (17. júna 2004)

Milujte Lásku, Boha! O krátku chvíľu sa s ním každý stretne... Môj čas sa blíži ku koncu. Už len niekoľkokrát vás výnimočne navštívim. Už len zopárkrát...

(17. júla 2004)

Všemohúci vystiera svoju ruku na požehnanie a jeho spravodlivosť čoskoro každý zakúsi vo svojom srdci... Každý z vás bude súdený. Proste o milosrdenstvo. Varujte jeden druhého pred Božou spravodlivosťou... Milujem Vás! Už len chvíľu...

(17. augusta 2004)

Panna Mária - Vládkyňa sveta, na augustovej púti Pri brale:

Prichádzajte ku mne

Milí priatelia, v poslednej - augustovej M ROSE - ste sa dozvedeli o najnovšom stave a udalostiach okolo sestry Agáty a zjavení Panny Márie v Sečovciach, ktoré mnohých z vás zaskočili. Poslednou správou z našej strany bolo, že sestra Agáta je hospitalizovaná na Psychiatrickej klinike fakultnej nemocnice v Košiciach.

Pripomíname, že sestra Agáta počas pôsobenia ako katechétka na základnej škole v Sečovciach podľa vyjadrenia bývalého riaditeľa **Vladimíra Bukovského** získala so svojimi zverencami na každoročnej

celoslovenskej Biblickej olympiáde niekoľko popredných miest. Po prepustení z psychiatrickej kliniky s konštatovaním „**bez duševnej poruchy**“ dňa 28. júla 2004, bola sestra Agáta predstavenými rehole premiestnená do izolácie v kláštore sestier baziliánok v Levoči. Čo sa udialo potom, nám už ona sama porozprávala na púti Pri brale, dňa 17. augusta 2004 v popoludňajších hodinách...

V tento deň zjavení Panny Márie, sme sa opäť zhromaždili na modlitbách. **Brat Pio** viedol stretnutie až do príchodu kňaza, **o. Jána Sabola**, povereného na vedenie tohoto stretnutia pútnikov. Prítomný bol aj hovorca exarchu vladyku Milana Chautura, **o. ThDr. Michal Hospodár**, s ktorými prišiel aj sprievod s novou sochou Panny Márie, ktorú zakúpili činovia o. z. Magnificat v Sečovciach.

O. Ján Sabol o 14.30 h oznámil program stretnutia - modlitbu k Usnutiu Panny Márie (Nanebovzatie), modlitbu posvätenia sochy, ruženec slávnostný grécky a rímsky, ako aj Akatist a sv. omšu v Malých Ozorovciach. Privítal všetkých prítomných, hovorcu exarchu **Mons. Chautura o. ThDr. Michala Hospodára**, ako aj sestru **Agátu Burejovú**.

Počas ďalšieho spevu a modlitby sestra Agáta vysvetlila svoj terajšiu situáciu a účasť na púti Pri brale:

K tomu, že ma tu nevidíte v rehoľnom rúchu, chcela by som vám povedať niekoľko slov.

Dňa 2. augusta som prijala poslanstvo od Panny Márie, v ktorom povedala - Žiadam si tvoju prítomnosť „Pri brale.“ Ja som sa jej spýtala ako - po tom, čo moji rehoľní predstavení nesúhlasia s tým, aby som sa zúčastňovala týchto stretnutí modlitieb - a Jej odpoveď bol jemný úsmev a slová:

„Ja ti dám svoj závoj, svoje šaty i svoje Srdce.“ Nato, po týchto slovách, som nanovo prosila svojich predstavených o povolenie mojej prítomnosti na tomto mieste. Keďže trvali na svojom rozhodnutí, nasledovne som požiadala o uvoľnenie z rehoľného spoločenstva. Týmto som nezrušila svoje zasvätenie Bohu. Zmenil sa iba spôsob môjho poslania.

Po týchto slovách sestry Agáty **o. Ján Sabol** posvätil sochu Panny Márie. Nasledoval sv. ruženec, pri ktorom sa pri mikrofóne s o. Sabolom vystriedala **sestra Agáta**, ktorá prečítala poslanstvá Panny Márie, ktoré počas posledných mesiacov nemohla zverejňovať.

* * * * *

Doslova povedala:

Teraz by som vám chcela prečítať poslanstvá, ktoré boli prijaté v predchádzajúcich mesiacoch:

Volám a čakám!

17. mája 2004 som prijala toto poslanstvo v kláštore v kaplnke v Sečovciach:

Môj najmilovanejší ľud! Pokánie! Volám a čakám! Pokánie! Vaše srdcia nech sú čisté ako rosa, čo zem zvlažuje. Neochabujte vo viere, moji milovaní! Modlite sa! Mnoho sa modlite za svoju spásu a za spásu duší, ktoré nepoznajú čistú lásku Najvznešenejšieho Boha Otca. Prosím vás. Modlite sa. Robte pokánie. Pokánie! Milovaní, zachráňte sa! Čistotu srdca žiadam. Čistotu v láske. Máte sviatosti. Sviatosť pokánia. Pokánie, moje milované deti!

Diabol chce zničiť Cirkev

Dňa 17. júna 2004 tiež v kláštornej kaplnke v Sečovciach som prijala toto posolstvo:

Náš Nepriateľ ma chce poraziť, chce ma zničiť. Chce zničiť moju milovanú Cirkev. Môj najmilovanejší ľud! Drahý môj Syn Ježiš Kristus vás pozýva k milovaniu jeho Srdca. Srdca, ktoré je Najsvätejšie a chce k tejto svätosti priviesť aj vás, milované deti. Milujem dietky môjho Syna a dietky moje! Prichádzajte ku mne a modliť sa. Veľa sa modlite! Modlite sa, dietky! Veď už čas prichádza! Čas návštevy. Zahaľte sa do pláštá nežnosti, odovzdania sa a vernosti nášmu Pánovi Ježišovi Kristovi. Budujte pokoj... Nebúrajte zväzky lásky! Odovzdávajte sa jeden druhému. Buďte pozorní našej návšteve tu medzi vami! Vysielajte vzdychy ľútoty za hriechy, vzdychy prosby a lásky. Milujte, drahí moji! Milujem vás, dietky moje!

Synovia moji, kňazi!

Dňa 17. júla 2004 mi Panna Mária povedala:

Ach, dietky moje! Milujte sa! Modlite sa, modlite sa, modlite sa! Milujte Lásku, Boha! O krátku chvíľu sa s ním každý stretne! Dietky moje, dietky môjho nebeského Otca i vášho Otca, nedajte sa toľko prosiť! Ja, vaša Matka, nalieham! Obráťte sa! Čiňte pokánie! Synovia moji, kňazi! Služobníci oltára! Robte pokánie! Pokánie! Prečo ma tak málo milujete? Prečo neveríte? Prečo váhate? Nebudte takí zatvrdlívi! Spomeňte si na svoju Matku, ktorej Srdce krváca a plače, a túži, aby ste ju poznali a milovali. Pretože ja šliapem po hlave hada a vládnem tomuto svetu. Som Kráľovná neba. Som vaša Kráľovná! Môj Syn ma tak vyznamenal. Ďakujte mu, že Ma posielal medzi vás, svoje ovce. On je dobrý pastier. Položil svoj život za vás. Dajte sa tým preniknúť. Uvedomte si to! Môj čas sa blíži ku koncu. Už len niekoľkokrát vás výnimočne navštívim. Už len zopárkrát...

Potom povedala mne osobne: Hovor o spravodlivom súde Boha Otca. Pamätaj - kto vytrvá do konca, ten bude spasený. Všetkým hovor - modlite sa, modlite sa! Diabol veľmi zúri. Chce vás odvrátiť od modlitby, no vy sa nedajte. Ja zvíťazím! Moje víťazstvo je isté. Ďakujem, že si prijala moje posolstvo...!

Panna Mária mala svetlomodré šaty, modrý závoj, bosé nohy. Stála na zemeguli a šliapala po syčiacom hadovi. Ruky držala najprv zopnuté k modlitbe. Potom si poutierala slzy na tvári a ruky vystrela pred seba, akoby ich podávala. Slzy sa jej na rukách ligotali. Potom mi ešte povedala: Tak ako ma vidíš, daj namaľovať obraz na uctievanie. K tomu dodala: **Som Kráľovná neba i zeme.**

* * * * *

Prítomní pútnici boli hlboko dojatí. Atmosféru nenarúšalo vedomie prítomnosti hovorca exarchu Mons. Milana Chautura **ThDr. Michala Hospodára**. Všetci očakávali prečítanie stanoviska pokojne. Sestra Agáta medzitým dostala od Panny Márie - Vládkyne sveta, najnovšie posolstvo, a keď jej **o. Ján Sabol** podal mikrofón, prečítala ho:

Už len chvíľu...

Posolstvo, ktoré bolo povedané teraz (17. augusta 2004):

Moje milované dietky!

Teším sa vašej prítomnosti tu na tomto požehnanom mieste. Som tu prítomná medzi vami. Milujem vás, dietky moje! Prichádzajte ku mne a modlite sa za celý svet, za spásu duší. Boh všemohúci vystiera svoju ruku na požehnanie a jeho spravodlivosť čoskoro každý zakúsi vo svojom srdci. Nech každý z vás miluje

to, čo milovania hodné je. Každý z vás bude súdený. Proste o milosrdenstvo. Varujte jeden druhého pred Božou spravodlivosťou... Milujem vás! Už len chvíľu...

Stanovisko Mons. M. Chautura

ThDr. Michal Hospodár (na snímke s mikrofónom):

Milí prítomní! Sme na náboženskom podujatí. Verím, že pokojne dovoľíte, aby som vám povedal niekoľko slov... Tento víkend, keď sme slávili sviatok usnutia Bohorodičky, Svätý Otec bol na azda najznámejšom pútnickom mieste vo francúzskych Lurdoch. Spomenul som Svätého Otca preto, pretože aj vy všetci ho uznávate. A keďže ho uznávate, tak uznajte, že on ustanovil aj biskupov vo svete, a ustanovil aj apoštolského exarchu v Košiciach. A ten zase ustanovil mňa, aby som tu dnes prehovoril jeho autentickými slovami a tak ja som tu ako ten, kto počúva. A ten, kto počúva, nikdy sa nemýli. Kto rozkazuje, môže sa aj pomýliť.

Tak aby sme boli v tej správnej atmosfére, vyhlásenie znie takto:

(Nasleduje vyhlásenie exarchu **Mons. Milana Chautura** v plnom znení - pozn.):

V poslednom čase sa na duchovnej scéne rôznymi spôsobmi objavuje propagácia údajného zjavenia Panny Márie ctihodnej sestre Agáte B. Pri brale neďaleko Sečoviec. Ako hierarcha gréckokatolíckeho apoštolského exarchátu, na území ktorého sa údajné zjavenia odohrávajú, dávam k tejto kauze nasledovné vyhlásenie:

V Katolíckej cirkvi veríme, že osobné - to znamená „súkromné“ - zjavenia presvätej Bohorodičky sú možné. A Cirkev obyčajne po dlhom skúmaní niektoré z nich oficiálne potvrdí za pravdivé. Súčasne platí, že takéto mariánske zjavenie nemôže priniesť niečo nové, pretože poklad Božieho zjavenia bol ukončený v Ježišovi Kristovi. Z doterajšieho skúmania okolností údajných zjavení pri Sečovciach, obsahu ich posolstiev, ako aj duchovného ovocia pre pútnikov nič nenasvedčuje na nadprirodzený spôsob zjavení. Naopak, vyjadrujem vážnu obavu, či v tomto prípade nejde o vedomú manipuláciu niekoho s úprimným náboženským cítením po mimoriadnych zážitkoch túžiacich veriacich. Odporúčam katolíkom Slovenska, a najmä mládeži, aby sa namiesto organizovania púťi ku Bralu venovali dozrievaniu vo viere čítaním Svätého písma, účasťou na sv. liturgiách a rozvíjaním osvedčenej mariánskej úcty. To je istá a správna cesta pre duchovný život a mravný pokrok každého z nás.

Týmto vyhlásením chcem predísť každému možnému nedorozumeniu a dištancujem sa od akejkol'vek inej interpretácie danej kauzy.

Košice, 16. august 2004

Milan Chautur, košický apoštolský exarchát

(V nasledujúcich dňoch bolo toto stanovisko uverejnené v Tlačovej agentúre KBS, agentúrou SITA, na rozhlasových staniciach a v TV Markíza)

Po prečítaní listu exarchu Milana Chautura pozval o. Ján Sabol všetkých pútnikov na sv. liturgiu do kostola v Malých Ozorovciach.

Potom som v mene Panny Márie, ako aj všetkých pútnikov verejne pozval otca vladyku Chautura na septembrové modlitbové stretnutie Pri brale. Prítomní pútnici toto pozvanie

odsúhlasili. Posvätená socha Panny Márie bola prenesená do kaplnky, na miesto pôvodnej sochy, ktorú 20. júla 2004 zničili neznámi vandali. Niekoľko sto prítomných pútnikov sa pri nej s vďačnosťou pomodlilo.

V gréckokatolíckej cirkvi v Malých Ozorovciach sa konala nasledovná liturgia za účasti miestneho správcu farnosti **o. Ančovčíka, o. Jána Sabola**, ako aj hosťujúceho **o. ThDr. Michal Hospodára**. Jeho kázeň prinášame v rubrike [Na linke M Rosy](#).

Sestra Agáta pútnikom pri odchode spred kostola povedala:

Každý z nás bude ešte vo viere veľmi skúšaný. Veľmi. Ale Mária v minulom mesiaci povedala, čo mám tlmočiť - aj keď mi bolo zakázané hovoriť posolstvo - ale tieto slová som mohla zverejniť: „**Kto vytrvá do konca, bude spasený.**“ Čaká nás boj - nie čaká - my už bojujeme. Duchovne bojujeme. Každý jeden z nás, každý človek. Pretože diabol chce naše duše dostať do zatratenia.

Veľmi vrúcne sa modlite, ja som vám vďačná za akúkoľvek pomoc v tomto boji, ktorému som bola vystavená a aj naďalej budem, ako každý z nás, ale verte - tým, že stojíte pri Márii - ste členmi jej armády, víťaznej armády Panny Márie.

Obraz Vládkyne sveta

Ďakujeme touto cestou všetkým, ktorí sa svojimi milodarmi podieľali na obnovení zničeného vybavenia miesta zjavení Panny Márie Pri brale, ako aj pri zakúpení jej novej sochy.

Panna Mária pri júlovom zjavení povedala sestre Agáte: Daj namaľovať na uctievanie obraz, ktorý si videla.

V súčasnosti sa na maľovaní obrazu pracuje. Na zemeguli bude nápis: Vládkyňa sveta, pros Boha za nás!

Petícia za povolenie sestry Agáte chodiť k bralu, ktorú naše združenie iniciovalo 17. júna 2004, a na základe ktorej sa zhromaždilo do 6000 podpisov, sa dobrovoľným odlúčením sestry Agáty od rehoľnej komunity končí. O. Z. Magnificat Slovakia, ako aj sestra Agáta, ďakujú všetkým za modlitbovú účasť a pomoc.

Milujte Lásku! (II.)

Naše združenie pripravilo a už aj distribuuje druhý diel videodokumentu o udalostiach v Sečovciach pod názvom **Milujte Lásku (II.)**. Druhý diel dokumentuje fakty a skutočnosti okolo vývoja v Sečovciach a života sestry Agáty až do konca júla 2004.

Videokazetu s dokumentom Milujte Lásku I. a II. Si môžete objednať na našej adrese. Cena jednej kazety je 200 Sk. Pri zakúpení oboch dielov platíte len 350 Sk.

Pozvanie o. vladyku M. Chautura

Ako som uviedol, po ústnom odsúhlasení pozvania **o. vladyku Milana Chautura** pútnikmi Pri brale na naše modlitbové stretnutie som tak o niekoľko dní urobil aj osobným listom. **K tomu chcem ešte teraz pred vami všetkými o. vladykovi napísať:**

Otec vladyka, ak sa Vás môj spôsob informovania o prípade v Sečovciach akýmkoľvek spôsobom dotkol, alebo Vás urazil, je mi to úprimne ľúto. Nebolo to mojím cieľom ani úmyslom. Nesledujem nijaký boj s Cirkvou, práve naopak. Mnoho rokov sa snažím uvedomiť si dôležitosť misie Panny Márie v tomto čase a túžim jej pomáhať. Je samozrejmé, že sa s úctou a poslušnosťou podriaďujem konečnému úsudku Cirkvi v sledovaných nadprirodzených udalostiach. Považujem však práve pole informatiky v dnešnej dobe, a navyše správy o dianí v Cirkvi a okolo nej, za veľmi vážne a potrebné. Snažím sa o to už roky. Azda som to niekedy, ako aj teraz - vo Vašom prípade - urobil nie celkom vhodným spôsobom. Preto Vás touto cestou prosím o prepáčenie. Pravda - a ako verím, aj dobrá vôľa - vždy zvíťazia. A toto vedomie prináša pokoj. Ak to prijmete, som Vám v dnešnej - pre Cirkev vážnej dobe - vždy k dispozícii. Taktiež si Vás úctivo dovoľujem poprosiť o modlitbu.

Vás všetkých, milí naši čitatelia, prosím všetkých o modlitbu a obeť za otca vladyku, a taktiež sa vám ospravedlňujem, ak som čo len jedného z Vás nejakým spôsobom pohoršil.

Víťazná armáda Panny Márie

O. z. Magnificat Slovakia zakladá v rámci svojich stanov modlitbové spoločenstvo pod názvom Víťazná armáda Panny Márie - Vládkyne sveta. Toto spoločenstvo sa priamo viaže na odporúčanie Panny Márie - Vládkyne sveta, v jednom z posolstiev sestry Agáte. **Dňa 17. septembra 2004 na pravidelnom stretnutí Pri brale pri Malých Ozorovciach Vás sestra Agáta bude o tomto spoločenstve a jeho pôsobnosti informovať.**

Ako som taktiež oznámil Pri brale dňa 17. augusta 2004, **sestra Agáta Burejová** sa stáva aktivistkou a spolupracovníčkou združenia Magnificat Slovakia. Všetkým, ktorí jej doteraz napísali, odpovie listom, čo doposiaľ nemohla.

Zatiaľ nebude verejne prístupná na telefóne, môžete jej však písať na našu adresu: Magnificat, M ROSA, sestra Agáta Burejová, P. O. Box 147, 814 99 Bratislava 1.

e-mail: magnificat@stonline.sk

Anton Selecký

Správy z hory Zvir

Vyhlásenie Dekrétu o hore Zvir pri Litmanovej ako mieste modlitby

Deň, posvätený Máriou

Plodné výročie Litmanovej * Púte na horu Zvir Cirkvou legalizované a odporúčané * Kaplnka na Zvire Kaplnkou Nepoškvrneného Počatia

Moje drahé deti! Ďakujem vám, že ste sem prišli! Milujem vás a nekonečne túžim po vašej spáse! Dnešný deň som zvlášť posvätila mojimi a vašimi modlitbami, ktoré ste obetovali na môj úmysel. Dnes, cez Pána lásky a cez moje Nepoškvrnené Srdce prúdi more milostí pre vás. Duša, prijmi lásku, v ktorej a pre ktorú si bola stvorená! Duša, nikdy neodmietaj priazeň svojho Pána, ktorý ťa tak šialene miluje! Prijmi milosti, ktoré dnes boli pre teba pripravené!

Keď dňa 8. augusta v roku 1993 tľmočila na hore Zvir **Iveta Korčáková** tieto slová Panny Márie - Nepoškvrnenej Čistoty, ťažko sme mohli tušiť, čo sa stane presne o jedenásť rokov neskôr. A predsa. Akoby sme aj dnes počuli posolstvo, ktoré by sme za tie roky nemali zabudnúť. A tak sme si aj v deň vyhlásenia hory Zvir vladykom a prešovským eparchom **Mons. Jánom Babjakom** za miesto modlitby mohli zopakovať, opäť v prvú nedeľu 8. augusta - tentoraz v roku 2004 - slová Nepoškvrnenej Čistoty: ***Dnešný deň som zvlášť posvätila mojimi a vašimi modlitbami, ktoré ste obetovali na môj úmysel...***

Už od soboty popoludnia sa zhromažďovali pútnici na hore Zvir. Mnohí si tu rozložili stany, aby v príjemnom augustovom teple prežili noc modlitieb a meditácií. Večer, so sv. liturgiou a katechézou, odznel aj sv. ruženec s našimi litmanovskými vizionárkami, Ivetou a Katarínou. Málo ľudí tušilo, čo sa stane, pretože dopredu nebola nasledovná nedelňá udalosť presne potvrdená.

Sv. ruženec, ktorý sa modlili dievčatá, čo sa tu stretávali s Pannou Máriou, znásoboval teplo večerného Zviru.

Na druhý deň ráno už tisícky pútnikov prúdili na svoju horu, kde prežili toľko prvých nediel nádejí, obiet, rôzneho počasia, námahy i vytrvalosti.

Daniel Galajda, dňa 8. augusta 2004, hora Zvir:

Chodíme sem na túto horu štrnásť rokov. Je to čas mnohých obrátení. Čas mnohých modlitieb, ktoré tu na tomto mieste boli prednesené. Čas, keď mnohí ľudia mohli začať doslova nový život. Nedá sa viesť nijaká štatistika o obráteniach. Nedá sa viesť štatistika o milostiach, ktoré tu boli udelené Bohom a o milostiach, ktoré boli prijaté. Jedine Boh o tom vie. Ale dnes je zvlášť slávnostná chvíľa, keď medzi nás prišiel náš pastier, vladyka Ján. Budeme teraz sláviť sv. liturgiu. Preto buďte medzi nami vítaní!

Chcem tiež privítať protosynkela o. Vladimíra Skybu, ako aj všetkých kňazov obidvoch katolíckych obradov, ktorí budú slúžiť sv. liturgiu.

Mons. Ján Babjak:

Drahí spolubratia v kňazskej službe, drahí pútnici, bratia a sestry!

Aj ja vás všetkých srdečne pozdravujem a vítam na tejto hore Zvir. Ako biskup prichádzam sem prvýkrát. A všetkých vás pozývam k hlbokému prežitiu archijerejskej božskej liturgie. Prinášam vám, ale aj sebe, jeden veľký dar. Dekrét o tomto mieste modlitby, ktorý vám teraz prečítam (text Dekrétu prinášame v rubrike [Na linke M Rosy](#)).

Po prečítaní Dekrétu, sprevádzaného nadšeným potlesom desaťtisíc pútnikov, slúžili kňazi pod vedením Mons. Jána Babjaka slávnostnú sv. liturgiu.

Kázeň Mons. Jána Babjaka, SJ

Poslúchnime Máriu!

Je potrebné, aby v našich dušiach a v našich srdciach bol stále väčší poriadok - povedal vo svojej kázni Mons. Ján Babjak - väčšia radosť a väčšia láska. Ľudské srdce je choré. Treba ho vyliečiť od každej zloby, od vášni, od závidosti a od každého egoizmu. Ježiš Kristus v dnešnom Evanjeliu všetkých nás vyzýva k živej viere. Ponúka nám modlitbu a pôst. Uvažujme o týchto prostriedkoch, uvažujme o tomto lieku.

Modlitba je rozhovor duše s Bohom. Vy mladí i pokročilí vekom, prichádzate na toto nádherné miesto sem do Litmanovej práve preto, že sa tu chcete modliť. Preto vám Cirkev vychádza v ústrety. Cez vyhlásenie tohto miesta za miesto modlitby Cirkev prejavuje o vás svoju starostlivosť. Budem vždy dbať o to, aby tu bol dostatočný počet kňazov, spovedníkov. Aby veriaci, ktorí sem prichádzajú, boli riadne obslužení, aby sa mohli vyspovedať, aby mohli všetci otvoriť svoje duše celkom dokorán pre Boha a pre jeho Matku. Na tomto mieste už mnohí z vás prijali mnohé duchovné dary. Prijali ste mnohé milosti. Cez svätú spoveď, cez sväté prijímanie a cez slávenie božskej svätej liturgie. Toto všetko tu budete nachádzať aj naďalej, ba váš príchod na toto miesto sa stáva legálny, Cirkvou odporúčaný. **(Pútnici doplnili tieto slová potleskom.)**

Všade tam, kde sa ľudia stretávajú, aby sa tu ľudia modlili a počúvali Božie Slovo, spočíva na nich Božie požehnanie. A vy prichádzate vo veľmi veľkom počte a už 14 rokov, preto zvolávam na vás všetkých hojné Božie požehnanie.

Ale verím, že ma dobre rozumiete. Týmto Dekrétom, ktorý som vám na začiatku pred archijerejskou božskou liturgiou prečítal, som vyhlásil toto miesto na hore Zvir za miesto modlitby. Pozor! Nevyjadril som sa zatiaľ k údajným zjaveniam. Cirkev tieto záležitosti skúma vždy dlho a precízne. Aby boli vylúčené akékoľvek pochybnosti a nejasnosti.

Neustále hľadáme pokoj duše, odpustenie hriechov, hľadáme jeho Matku, hľadáme Božiu milosť. Toto môžeme získať práve cez modlitbu a pokánie.

K tomu nás vyzýva vždy a stále naša nebeská Matka Panna Mária. Vyzýva nás modliť sa svätý ruženec, vyzýva nás k pôstu a pokániu, vyzýva nás k dobrému životu, podľa Evanjelia, Božieho Slova. Ona sama je pre nás tým najkrajším príkladom a vzorom. Poslúchnime ju!

O. Daniel Galajda záverom povedal:

Ďakujeme vám za všetkých pútnikov, ktorí sem prichádzajú počas tých celých rokov, a ktorí sem aj budú prichádzať, za vyhlásenie tohto miesta za miesto modlitieb a za zasvätenie kaplnky Nepoškvrnenému Počatiu. Je to pre nás dar, je to veľká radosť, ale aj veľká výzva. Aby sme sa všetci tu na tomto mieste stávali učeníkmi Ježiša Krista skrze ruky Panny Márie. Ešte raz srdečné Pán Boh zaplať!

Púte – živý denník Cirkvi

Mons. Ján Babjak, SJ záverom výročnej slávnosti na hore Zvir dodal:

Už niekoľko rokov ľudia radi prichádzajú, putujú na túto horu, aby sa tu v čarokrásnej prírode modlili. Tu sa duša a myseľ človeka spontánne povznáša k Bohu. Cirkev verná pastoračnej a evanjelizačnej službe pre tieto zástupy ľudí zabezpečuje duchovný pokrm, Božie Slovo a Eucharistiu. Vychádzajúc z tejto skutočnosti som prišiel na túto horu Zvir spolu s vami sa modliť aj ja a zároveň Dekrétom som vyhlásil toto miesto za miesto modlitby.

V tomto roku ôsmeho decembra uplynie 150 rokov od vyhlásenia dogmy o Nepoškvrnenom Počatí Panny Márie. To je jeden z dôvodov, že som túto kaplnku zasvätil Nepoškvrnenému Počatiu Panny Márie. Verím, že to bude k veľkému osahu a k spáse nesmrteľných duší.

Misia Kráľovnej pokoja

Každý je dôležitý

Drahé „deti Medžugoria“, chvála Ježišovi a Márii!

* **Ak ste už boli v Medžugorí, pravdepodobne ste stretli Ružicu (82 r.), keď s námahou kráčala zaprášenou cestou na Podbrdo, kde predáva ručne robené ružence a obrusy.** Jej krásne biele vlasy sú prikryté tradičnou šatkou tunajších babičiek a celé jej telo je poznamenané vráskami, ktoré prinášajú múdrosť. Jedného dňa mi porozprávala, ako prišla k tomu, že chrbát má na úrovni pásu, ohnutý takmer do pravého uhla. Dlho predtým, než tu vznikli vinice, spestrovali medžugorskú krajinu tabakové polia. Jej otec a bratia celý deň tvrdo pracovali: sadili, alebo potom zbierali listy, ktoré im zabezpečovali aspoň jednoduchý život. Keď im raz pomáhala zberať úrodu, jeden mech tabakových listov jej spadol na chrbát a poranil ho. Vtedy neboli

nemocnice pre akútne prípady, ani lieky proti bolesti. Na útechu proti bolesti jej slúžil iba jej ruženec.

Zázračne, trpezlivo a s modlitbou vydržala bolesti, až sa chrbtica vyliečila sama, ale pretože nemala patričnú starostlivosť, chrbát zostal navždy skrivený, ako ohnuté držadlo lyžice.

Opýtala som sa jej, ako mohla byť taká trpezlivá vo svojom utrpení. Odpovedala mi: **„Ježiš a Mária!“**

Hľa, pravá viera! Keby sme mohli vidieť plody viery, vôbec by sme nepotrebovali zjavenia. Kráčali by sme s dôverou, s vedomím, že naše zjavné prekážky sú našimi najväčšími triumfami. Nedáva nám toto dostatok pokoja na to, aby sme krok za krokom postupovali vo viere a zmenili kurz nášho života? Také je tajomstvo svätosti. Sv. Terezka napísala: **„Svätosť je dispozícia srdca, ktorá nás robí pokornými a malými v Božom náručí, uvedomujúc si svoje slabosti a až smelo doverujúc dobre nášho Otca na nebesiach.“**

* **Keď sme 25. júna dostali posolstvo, v celej dedine bolo hmatateľné vzrušenie. Ľudia volali: „Gospa je s nami spokojná!“** Tešili sme sa ako deti, keď ich matka za niečo odmení. Mária povzbudzuje každého z nás a prosí nás, aby sme vytrvali: **„Drahé deti..., každý z vás je dôležitý, preto, deti moje, modlite sa a radujte sa so mnou kvôli každému srdcu, ktoré sa obrátilo a stalo nástrojom mieru vo svete...“** (25. 6. 2004).

Nehovorme: „To sa ma netýka, to je pre svätých. Ja nie som hodný, nie som taký dôležitý v Božích očiach.“ Pretože takto sa uzatvárame sami pred sebou a zostávame priškripnutí! **Obráťme sa skôr k Ježišovi. On nám ukáže, ako veľmi s nami počíta!** Keď sa raz sv. Terézia z Ávily modlila ruženec, prerušili ju sestry, ktoré jej povedali: „Matka, keď prídeme k 2. bolestnému tajomstvu, nevieme, ako meditovať o Ježišovom bičovaní.“ Terézia odpovedala: „Ježiš bol sám vo svojej agónii, bol sám pred Pilátom. Počas tej noci, keď bol pripútaný za ruky v tmavom a studenom veľkňazovom väzení, v očakávaní rozsudku si dokonca myslel, že ho opustil Otec. Keď sa začalo bičovanie, kto bol pri ňom? Jeho Matka! Držte sa pri Márii a buďte jednoducho s Ježišom, tešte ho vašou prítomnosťou.“

Jedného dňa požiadala Gospa malého Jakuba (vtedy mal 10 rokov), aby sa v každej etape dňa modlil celým srdcom. Po týždni, keď hral s kamarátmi futbal, spomenul si na Gospinu prosbu, ale nemal chuť sa modliť. Potom sa sústredil a rýchlo odriekal jeden Zdravas, aby jej urobil radosť. V ten večer sa Gospa počas zjavenia nezabudla zmieniť o jeho úsilí. A aby ho povzbudila, povedala mu, že aj keď jeho modlitba bola krátka, pomohla jej k niečomu dobrému. A ukázala mu jedného človeka v Ázii, ktorý mohol byť zachránený vďaka jeho malej modlitbe. Jakov bol ešte dieťaťom, keď sa začali zjavenia. Mohol si myslieť, že medzi vizionármi je tým najmenej dôležitým. Ale na jeho veľké prekvapenie, jemu ako prvému Gospa povedala: „Ty si pre mňa dôležitý!“

Dnes sv. Panna pokračuje a hovorí aj nám: „Každý z vás je dôležitý.“ Naša slabosť a úbohosť je to, čo nám dodáva odvahy ponúkať sa Pánovi takí, akí sme. Práve preto, že sme úbohí: On nám chce dať všetko, aby sme sa radovali a vyžarovali na ľudí jeho lásku. Sv. Terezka hovorí: „Pretože ste slabí..., robte to, čo robím ja: Chyťte Boha za srdce! Vrhňte sa do jeho náručia a proste, aby vás potrestal bozkom. Ako by vám mohol odolať? Keď hodíme naše chyby do tejto pece s úplnou detskou dôverou, ako by nemohli byť navždy strávené?“

Nemáme možnosť vidieť, čo je pred nami, najmä v najtemnejších chvíľach nášho života. Myslíme si, že sa máme prispôbiť tomu, čo svet považuje za dôležité. Často sa nás pýtajú: „Čo v živote robíte?“ „Koľko zarábate?“ „V ktorej etape duchovného života ste?“ Vtedy je naša dôležitosť meraná podľa stupnice hodnôt sveta. **NIE!** Sme dôležití, pretože sme Božími deťmi, stvorení podľa jeho obrazu a podoby! Pretože Ježiš za nás preliat svoju krv! Všetci máme svoj jedinečný spôsob milovať ho! Ak stratí jedného z nás, nik nenahradí toto dieťa v jeho očiach! On nežne miluje každého z nás, ako oko v hlave! A jeho najväčšou radosťou je spojiť sa s nami v láske, pokiaľ mu to dovoľíme. **Matka Tereza z Kalkaty** často hovorievala o sv. Terezke, že je jej najväčším vzorom, pretože mala a chcela

odovzdávať mnohé „tajomstvá“ o tom, ako vyžarovať jeho lásku. **Matka Tereza hovorievala:** „Kresťan - to je svätostánok živého Boha. On ma stvoril, on do mňa prišiel bývať, pretože ma chcel. Teraz, keď viete, ako vás Boh veľmi miluje, je celkom prirodzené, že strávite zbytok svojho života vyžarovaním tejto lásky.“ A tiež: „Aby sme mohli prinášať jeho pokoj, jeho radosť, jeho lásku, musíme ho predovšetkým mať sami, veď nemôžeme dávať, čo sami nemáme.“

Každému z nás je dané hrať veľkú úlohu v Božom pláne pre spásu ľudstva: a túto úlohu nám Gospa pomáha „uskutočniť v plnosti“, ako povedala 25. 1. 1987. Preto ju Ježiš poslal do Medžugoria. Keď nás pozýva, aby sme sa s ňou radovali - „modlite sa a radujte sa so mnou kvôli každému srdcu, ktoré sa obrátilo a stalo nástrojom mieru vo svete...“ (25. 6. 2004), očakáva, že budeme prítomní vedľa Ježiša, ale tiež naplnení Duchom Svätým a žiariaci Bohom ako apoštoli, keď ich zachvátil Oheň a vnútorne zanietil láskou. **Vyžarovanie Krista je súčasťou Nových Turíc Lásky. Terezka to vysvetľovala takto:** „Poznáte prúdy, alebo skôr oceány milostí, ktoré prišli zaplaviť moju dušu. Ach! Od toho požehnaného dňa mi pripadá, že LÁSKA ma preniká a obklopuje, očisťuje moju dušu a nenecháva v nej žiadnu stopu hriechu.“

Drahá Gospa, pomáhaj nám hľadiť na Neho a žiarit' (jeho) svetlom!

Sr. Emmanuela, Medžugorie 15. júla 2004

Plán mieru a šťastia

Drahé „deti Medžugoria“, chvála Ježišovi a Márii!

- **Niekedy začujeme poznámku, ktorá sa zdá na prvý pohľad rozumná:** „Prečo putovať tak ďaleko a minúť toľko peňazí, keď Boh je všade a Panna Mária je stále so svojimi deťmi?“

Púť je súčasťou duchovného života, o tom nás poučuje celá Biblia. Niekedy treba opustiť svoje zvyky, nechať sa „vyprovokovať“ a konkrétne vykročiť smerom k Bohu, a to nielen vnútorne, ale aj fyzicky (pokiaľ to dovoľuje zdravie). Boh vidí naše úsilie a privilegovaným spôsobom sa nám prihovára v tých okamihoch, ktoré mu venujeme. Na púť sú viazané zvláštne požehnaná.

Mária a Jozef nám sami dávajú príklad: Nemali azda Božieho Syna, samého Boha, priamo doma v Nazarete? Mohli si myslieť: „Nechajme našich židovských bratov ísť do Jeruzalema na púť, kde sláva Božia napíňa kostol a je dobré tam ísť. Ale pre nás, čo žijeme s Božím Synom, je náš dom svätostánkom jeho prítomnosti. Každý deň sa s ním rozprávame, máme to najlepšie miesto, čo by sme získali chodením do Jeruzalema?“

Každý pobožný Žid putoval vtedy do Jeruzalema pri príležitosti troch sviatkov. Boli to: Pessar (Veľká noc) okolo apríla, Shavouot (Turíce) okolo júna a Soukot (slávnosť Stánkov) okolo októbra. Tieto cesty boli spojené s osobitnou, krásnou liturgiou. To dávalo každému príležitosť „vyrovnať“ sa s Bohom. A v kostole ho „videl“ Boh, ktorý mu doprial zvláštne milosti a sľuby. Prostredníctvom prorokov. Pán o to žiadal svoj ľud. On vie prečo. Takže aj púť „ustanovil Boh“! Keď Jozef, Mária a Ježiš chodili tri krát ročne pešo (170 km!) do Jeruzalema, napriek nebezpečným cestám v tých časoch, nepohodliu a únave, kto sme my, aby sme propagovali novú „spiritualitu“, podľa ktorej by boli púte neužitočné? Svedectvá obrátenia, uzdravenia a požehnaní, ktoré dostávame vďaka púťam, sú nespočetné. Alebo vari Boh nedávno povedal, že zmenil názor a množstvo milostí, ktoré udeľoval v chrámoch, už nestojí za námahu tam ísť?

Počas večerných zjavení na hore nám Panna Mária veľakrát povedala: „Drahé deti, som šťastná, že vás tu vidím v takom hojnom počte!“ Pozýva nás! Nuž, keď k nám niekoho pozveme, máme iste na srdci porozprávať sa s ním, podeliť sa s ním o to, čo máme najlepšie, preukázať mu svoju lásku. Nášmu hostovi pripravíme aj prekvapenie, neodíde s prázdnyimi rukami. Pre mnohých pútnikov znamenala ich návšteva Medžugoria rozhodný obrat v živote a za nič na svete by nechceli byť bez neho. Máme našu Matku doma každý deň? Áno! Máme Eucharistiu v našich farnostiach? Áno, aspoň pokiaľ je tam kňaz. Tak prečo neodpovedať na pozvanie Ježiša a Márie, keď nás chytajú za ruku, a vyraziť s nimi na cestu? Cestou objavíme nové aspekty ich osobností a prijmemo to krásne, čo nám pripravili na tých miestach milosti. Preto na tej veľmi tvrdej púšti, akou je veľakrát svet, by sme mali podceňovať tie oázy, ktoré pre nás Pastier vytvoril?

S veľkou radosťou sme sledovali v júli v Medžugori skupinu 25 pútnikov z Nazareta a ďalších galilejských miest! To je „premiéra“, ktorá iste bude mať pokračovanie. Jeden z pútnikov povedal: „Keď som vystupoval na Križevac, pripadlo mi to, že som na hore Karmel.“

Ježiš nám v Evanjeliu často hovorí: „Robte to ‚v mojom mene‘. V skutkoch apoštolov vidíme apoštolov konať „v jeho mene“. Každý pokrstený človek si obliekol Krista a môže teda konať v „mene Ježišovom“.

Ježiš nám dáva dobrý kľúč: svoje meno, aby sme mohli dosiahnuť tie bohatstvá, nasiaknuť nimi a šíriť ich okolo nás. „Ak budete o niečo prosiť Otca v mojom mene, dá vám to. Doteraz ste o nič neprosili v mojom mene...!“ (Jn 16, 23-24). To je akoby niekto hovoril: „Mám v banke obrovský majetok, považujem ťa za jedného z mojich, máš moju dôveru, tvoj podpis bude na mojom bankovom účte platiť ako ten môj. Čerpaj podľa svojej vôle, čo je moje, je aj tvoje!“

„Keď o niečo prosíme v Ježišovom mene, je to, akoby o to prosil sám Ježiš. A urobím všetko, o čo budete prosiť v mojom mene, aby bol Otec oslávený v Synovi“ (Jn 14, 13). Osobne o tom nemôžem pochybovať, veď keď som bývala v Paríži, bola som zachránená pred smrťou (ako je známe, išlo o plánovanú samovraždu) v Ježišovom mene: na konci jedného modlitbového zhromaždenia, osoba veľkej viery mala odvahu vzývať nado mnou mocné Ježišovo meno a ja som prešla zo smrti do života. Ježišovo meno nám dáva moc, akú ani netušíme! Ale tiež zodpovednosť.

V hebrejčine meno označuje identitu osoby a niekedy aj jej úlohu v Božom pláne. Ježišovo meno, „Yeshouah“, znamená: „Boh zachraňuje“, a práve to urobil Ježiš: spasil nás! Preto použiť Ježišovo meno pre nejakú záležitosť, modlitbu za uzdravenie alebo za zázračné oslobodenie, predpokladá

úplné príľnutie k Ježišovi. Ježiš hovorí: „Lebo nik, kto robí divy v mojom mene, nemôže tak ľahko zlo hovoriť o mne!“ (Mk 9, 39). Ak idem úprimne s Ježišom, jeho meno prebýva vo mne a ja ho oslavujem.

Gospa povedala: „Modlitbové skupiny sú silné a cez ne môžem vidieť, že Duch Svätý pôsobí vo svete“ (25. 6. 2004). Hľa, v čom spočíva sila modlitbovej skupiny: v príľnutí jej členov k Ježišovi. Príľnúť k jedinému Prameňu znamená vytvárať jednotu srdc. Sme zhromaždení v Ježišovom mene? Ježiš prichádza! Je medzi nami a s radosťou nám otvára svoje bohatstvá! Každý člen disponuje Ježišovým „podpisom“ a v miere svojej dôvery a odvahy sa zmocňuje dobier, ktoré mu Ježiš ponúka, živí sa nimi a bohato ich rozdeľuje.

Gospa dala vizionárom tajomstvo. Prečo považuje za potrebné hovoriť s nimi o budúcich veciach? Pretože tak, počas svojich príchodov, vytvára s nimi silnú „modlitbovú skupinu“! Každému z nich dovoľuje, aby pripojil svoj hlas k jej hlasu, vytvoril s ňou jedno srdce a prosil Boha za budúce udalosti.

Zdá sa mi, že v „nových časoch“, keď rozkvitne „jar Cirkvi“ (pos. 25. 10. 2000), Cirkev bude prežívať „vo väčšom“ skúsenosť zo Skutkov apoštolov! (Zotrvať v modlitbe spolu s Máriou - aký nádherný model pre modlitbovú skupinu a aká plodnosť pre svet!) Preto Gospa v Medžugorí tajomne formuje tých, ktorí sú ochotní povedať jej „Áno“ a vstúpiť, živí, do jej plánu.

„Áno, drahá Mama, som tu, aby som vstúpil do tvojej školy, žil podľa tvojich posolstiev a stal sa tvojím apoštolom! Som tu, aby som tvoril jedno srdce a jednu dušu s Ježišom, ako ty, a s tebou, aby sa realizoval váš krásny plán mieru a šťastia pre svet! Totus Tuus!“

Drahá Gospa, pozri na tie tisíce mladých, ktorí prichádzajú na Festival! Žehnaj ich svojím materským požehnaním, posilni ich, prehovor k ich srdciam a ved' ich k Ježišovi!

Sr. Emmanuela, Medžugorie 1. augusta 2004

Prosba o spoluprácu:

Anglický internet „detí Medžugoria“: www.childrenofmedjugorje.com „nevie po česky“, preto tam už nenájdete české preklady.

Sr. Emmanuela mi pred niekoľkými dňami povedala, že môže požiadať **Denisa Nolana**, aby zakúpili aj „český program“, čo by vraj nebol problém. Ale treba, aby tam niekto české preklady posielal.

Preto obnovujem svoju niekdajšiu prosbu: Má niekto možnosť a je ochotný prepisovať na internet ako posolstvá, tak aj tieto jej listy (2x mesačne), ako ich odo mňa dostávate a posilať im ich?

Kontakt prosím priamo na ňu, po franc. alebo po angl.: fax 00387 36 650 952 (jej medž. e-mail nepoznám, alebo priamo na D. Nolana, angl.: e-mail: dnolan@childrenofmedjugorje.com).

Vopred Vám ďakujem a teším sa na dobrú spoluprácu!

- **Sestra už teraz upozorňuje na medzinárodné kňazské exercície** v Arse (F), 25. 9. - 1. 10. 2005, ktoré, ak Pán dá, povedú sestra Briega Mc Kennová a P. Kevin Scallon.

Organizátori: Intern. Cath. Charism. Renewal Services, Komunita Blahoslavenstva a Združenie Jean Marie Vianneovej.

Informácie a prihlášky: „Retraite Ars 2005, F-81170 Cordes sur Ciel, Francie, telefón: 00335 63 53 81 18.

- V Medžugorí práve prebehli každoročné kňazské exercície, za účasti asi 350 kňazov z celého sveta. Medzi nimi: 70 Slovákov, 2 Česi.

Marie Dobrovolská

Panna Mária v Kostarike

Panna Mária pred svojim posledným zjavením v Kostarike:

Modlite sa za kňazov!

Milí priatelia! V tomto čase sa uskutočňovali zjavenia Panny Márie v Kostarike vizionárovi Juanovi Pablovi Delgadovi. Sledujem tieto posolstvá dlhší čas. Narodeniny má 8. sept. Dňa 5. augusta 2004 oznámila, že 15. augusta, na sviatok svojho Nanebovzatia, sa zjaví poslednýkrát. Tu je posolstvo, ktoré si môžete porovnať s posolstvami sestry Agáty. Posolstvo nám poslal spolupracovník v USA s odkazom Vickie Smithová, taktiež vizionárky, ktorá avizuje aj ukončenie medžugorských zjavení Panny Márie. Nechceme predbiehať udalosti, ale tieto súvislosti vonkoncom nepovažujeme za náhodné. Aj v Kostarike Panna Mária upozorňuje na kňazov a na dôležitú prítomnosť ľudí na miestach jej zjavení. Tu je už spomínané posolstvo:

Moje milované deti!

Pokoj s vami! S veľkou lútosťou v mojom Nepoškvrnenom Srdci a z vôle Večného Otca, vám hovorím, že dňa 15. tohto mesiaca sa uskutoční moja posledná návšteva medzi vami.

Som naplnená pokojom, pretože som vás zanechala dobre oboznámených s pravou vierou vo vašich srdciach. Zanechávam vám Ducha Svätého. Zanechávam vám oslavu Eucharistie, skutočnú a pravdivú, ako to chcel Boh. Zanechávam vám Sväté písmo, moje posolstvá a moju ochranu Cirkvi, prostredníctvom ktorej urobím veľké veci. Zanechávam vám lásku a milosrdenstvo. Moju blízkosť budete neustále pociťovať. Budem vás viesť osobitným (nadprirodzeným) spôsobom.

Varujem vás dnes, moje deti, varujem vás tak ako nikdy predtým, pred satanovým besnením a pred touto ťažkou dobou, ktorá nastáva. Ak nezostanete spojení vo vašej viere, v neustálej modlitbe, nebudete schopní odolať skúške. Ja túžim, a túžim z celej svojej duše, aby ste zostali spojení, aby ste neustále prichádzali ku mne a modlili sa viac ako teraz.

V slzách vás prosím, moje malé deti, adorujte a robte zadosťučinenie Najsvätejšej Oltárnej sviatosti, ktorá je tak urážaná. Modlite sa na kolenách - s očami upriamenými na Ukrižovaného, za kňazov. Väčšina z nich nesie vinu za príchod Božieho hnevu a trestu na tento svet, pretože nevedú duše tak, ako by mali. Sľúb mi, že potom, ako ukončím tento spôsob príchodov, neopustíte túto svätyňu. Ja vám dám cítiť moju prítomnosť. Toto sa musí uskutočniť teraz, aby Boh mohol spustiť svoje rameno.

Vy, moje malé deti, sa nemusíte ničoho báť. Tento národ bude trpieť veľmi málo. Bdiem nad ním celou svojou silou. A vylievam naň všetku moju moc Kráľovnej a Matky. Som Požehnaná Panna Mária, žena Nazareta.

Ďakujem Ti za odpoveď na moje volanie!

Chcem, aby ste vždy dodržiavali: Eucharistiu, ruženec, modlitbu, pôst, sv. spoveď a praktizovali moju pokoru. Bez toho nedosiahnete Nebo. Láska a ostatné čnosti budú nasledovať, ale pokora je prvá. To je moja čnosť, ktorú vám odporúčam.

Pokoj nech je s tebou!

Vickie Smithová, USA

Na pulze dňa

Boj Veľkého Dňa (II.)

Milí priatelia, prinášame dokončenie nášho internetového rozhovoru s **Mons. Romanom Danylakom** a **o. Miroslavom Čajkom, CSsR**, ktorého prvú časť sme uviedli v augustovom čísle M ROSY. Mons. Danylak spolu s o. Čajkom odpovedali na naše aktuálne otázky. V prípade, že by ste sa od nich chceli dozvedieť ďalšie informácie, radi Vám, milí priatelia, sprostredkujeme ich odpovede.

Ako sme už uviedli, môžete si pozrieť aj stránky bratov rehoľníkov - redemptoristov na www.iprimus.ca/~mbc24/

*** M ROSA: Môžete nám doložiť príkladom z vlastného života pôsobenie Panny Márie a jeho účinky? Zažili ste niečo, čo Vás o tom presvedčilo?**

- O. Miroslav Čajka: Boh mi dal dar viery od detstva, preto neviem, čo by som mal povedať, čo ma presvedčilo. Je veľmi veľa vecí, v ktorých som videl jasne Božiu ruku. Ale v poslednom čase jeho zásahy sú omnoho početnejšie. Spomeniem iba to, čo najviac zasahuje môj život. Už vyše dvoch rokov som duchovným vodcom istej Polky, jej meno je Irena. Spôsob, akým Boh s ňou a skrze ňu komunikuje, je veľmi neobyčajný. V extáze padá na zem, na zemi sa čudne pohybuje, krúti, a v tejto situácii hovorí alebo spieva v jazykoch a hovorí posolstvá. Často to trvá aj štyri hodiny. Okrem toho, keď je doma, Pán ju volá, aby písala. To sú tiež hodiny. Celý spôsob extázy je pre ňu neobyčajne ponižujúci, lebo zvyčajne sa z nej ľudia smejú. Ako sa smiali z Bernadetty, keď sa umývala blatom a jedla trávu. V čase extázy jej ústa používa Ježiš, Mária, Duch Svätý, Boh Otec, sv. Jozef... Obyčajne je to Matka Božia a Ježiš.

Už vyše dvoch rokov som svedkom týchto posolstiev, či už písaných alebo hovorených, zatiaľ iba zopár ľudí je ich svedkom. Ak mám hovoriť za seba, čokoľvek sa odohráva v mojom srdci alebo myslí, to všetko mi Ježiš alebo Mária hovoria, hoci ja som nikomu nepovedal ani pol slova. Často ma Ježiš alebo Mária napomínajú, vytýkajú mi moju pomalosť atď. I najmenšia strata môjho kňazského času, napríklad, je pre Ježiša veľmi bolestná. Podobne, keď cez jej ústa Ježiš či Mária hovoria k iným, žasnem, aká pravda tam odznej! Ježiš nenechá nikoho učiť sa v pýche.

Čo sa týka posolstiev v širšom meradle, hlavným posolstvom je kríž v priestoroch augustiniánskeho kláštora v King City, asi 40 km na sever od Toronta. Nebo chce, aby tam bol trojmetrový kríž, krucifix, v takej forme, ako má pápež na svojej berle. Nebo chce, aby tam boli každý štvrtok procesie o tretej hodine poobede, lebo je to hodina Božieho milosrdenstva. Mnohé duše tam dostanú mnohé milosti.

Kríž sa má postaviť zo zbierok ľudí.

Po dosť dlhom čase nemám žiadne pochybnosti o autentickosti týchto posolstiev, ktoré Boh dáva cez túto obetnú dušu. Nuž to je aspoň jeden príklad. Ešte chcem pridať jednu vec. V jednom z nedávnych posolstiev Matka Božia hovorí s veľkou bolesťou a pýta sa, prečo jej Syna dávajú v kostoloch na stranu. Či nevedia, že Eucharistia je živý Boh?!

A naozaj, aj kanonické právo hovorí, že svätostánok má byť na dominantnom mieste. Encyklika zase hovorí o prominentnom mieste.

Matka Božia vyzýva veriacich, aby sa nebáli kľaknúť si a prijať Ježiša do úst.

*** M ROSA: V minulom storočí Cirkev a svet neposlúchli varovania Panny Márie vo Fatime. Všetko zlo, predpovedané Pannou Máriou, sa uskutočnilo. Dnes sa však dokonca hovorí, že ani tretie fatimské tajomstvo nebolo zverejnené úplne... Aké sú fakty?**

- **Mons. Roman Danylak:** Nevieľm, aké sú fakty, ale čo viem, je, že Panna Mária vyjaviła podobné udalosti v Akite sestre Agnese a v Amsterdame. Obidve tieto zjavenia uznali miestni biskupi. A kniha Zjavenia je ešte omnoho viac jasnejšia v opise našich apokalyptických čias.

- **O. Miroslav Čajka:** Povedal by som, že nie všetko zlo. Ktosi povedal, že zostávajú ešte dve veci z fatimských proroctiev, ktoré neboli splnené. Úplné zničenie celých národov a obdobie mieru. Ale v bežnom zmysle slova naozaj je udivujúce, ako sa prakticky všetko do bodky uskutočnilo, čo Panna Mária predpovedala vo Fatime. Predpovedala koniec prvej svetovej vojny, začiatok druhej, veľké svetlo pred druhou vojnou atď. To všetko sa do bodky stalo. A preto nie je rozumné predpokladať, že nedôjde k zničeniu celých národov, ak sa neobrátime. Ak sa radikálne neobrátime k Bohu. Hoci hovoríte o minulom storočí, Fatima nie je ešte skončená. Fatima je akoby pilier medzi všetkými mariánskymi zjaveniami posledných sto rokov.

Vaša otázka, týkajúca sa tretieho fatimského tajomstva, jeho vyjavenia, je asi najhorúcejšou otázkou, ktorú ste dali. Čo povedať, alebo ako povedať? Nie je ľahké odpovedať na túto otázku - nemyslím na logické hľadisko. Matka Angelika, ktorá vlastní najväčšiu katolícku televíznu sieť na svete a je vzorom vernosti Cirkvi, pri jednom z priamych prenosov odpovedala na túto otázku takto: „Čo sa týka Tajomstva, nuž, zhodou okolností som jednou z tých indivíduí, čo si myslí, že sme nedostali celú vec.“ Nuž i ja sa pýtam spolu s matkou Angelikou: Mám právo vyjadriť svoju mienku, veď predsa nejde o dogmu? Nuž a zhodou okolností aj ja patríam k tým, ktorí si myslia, že nebolo všetko vyjavené. A aké sú fakty?

Uvediem aspoň zopár faktov, ktoré sú podkladom pre moju mienku.

Sestra Lucia, ktorá ešte žije a má, myslím, 96 rokov, nikdy nevystúpila verejne v masmédiách a nepotvrdila túto skutočnosť.

Druhé fatimské tajomstvo sa končí slovami: „V Portugalsku sa vždy zachová dogma viery...“ Hovorí to Panna Mária atď. To je už to tretie fatimské tajomstvo. Je jasné, že tu Panna Mária pokračuje. Ale v tom, čo bolo vyjavené, niet ani jedného slova od Panny Márie.

Iným, nepísaným faktom je aj „prekvapenie“, prečo sa tretie fatimské tajomstvo toľko skrývalo, keď po jeho vyjavení sotva možno pochopiť, prečo by sa nemohlo vyjaviť už dávno.

Iným faktom pre mňa je aj to, že niekoľko rokov pred vyjavením tajomstva, v roku 2000, som čítal, že tajomstvo je napísané na jednom papieri. Naproti tomu vyjavené tajomstvo je na štyroch rukou písaných papieroch. Mnohé iné argumenty svedčia o tom, že tretia časť fatimského tajomstva sa skladá z dvoch častí, z vízie, ktorá bola zverejnená, a z druhej časti, zo slov Panny Márie.

*** M ROSA: Zsvätenie Ruska Nepoškrvenému Srdcu Panny Márie sa uskutočnilo 25. marca 1984. V samotnom Kremli ho tajne zsvätzil - v spojení s pápežom Jánom Pavlom II., Mons. Pavel M. Hnilica. Považujete toto zsvätenie za to, ktoré si žiadala Panna Mária?**

- **Mons. Roman Danylak:** Len Panna Mária a pápež nám môžu povedať, či jej žiadosť z Fatimy bola splnená. V roku 2002 Svätý Otec zsvätzil celý svet Nepoškrvenému Srdcu Panny Márie. Bolo tam 1500 biskupov, ktorí sa k nemu pripojili v tomto úkone zsvätenia.

V novembri 2002 Jozef Tereľa bol v Moskve, aby sa zúčastnil na istej synode. Arcibiskup Joan z Moskvy, 17 ruských pravoslávnych biskupov, 300 kňazov, katolíckych i pravoslávnych, a 3000 laikov a rehoľníkov prišli, aby sa zsvätili Nepoškrvenému Srdcu Panny Márie a vyjadrili svoje vrúcne

želanie byť jedno so Svätým Otcom v zasvätení Ruska, Ukrajiny, Bieloruska, proste krajín bývalého Sovietskeho zväzu, jej Nepoškrvenému Srdcu.

- **O. Miroslav Čajka:** Zasvätenie Ruska Nepoškrvenému Srdcu Panny Márie je najväčšou „detektívkou“, s akou som sa kedy stretol. A navyše je to skutočná „detektívka“. S celým problémom som sa prvýkrát stretol v roku 1989. Bolo to pre mňa akoby zjavením, keď som sa dozvedel, že Panna Mária žiadala, aby Svätý Otec spolu so všetkými katolíckymi biskupmi zasvätil Rusko jej Nepoškrvenému Srdcu. Počul som, že treba zasvätiť Rusko, ale to, že Svätý Otec to má urobiť so všetkými biskupmi, som nevedel. Vyhrabal som z knižnice starú knižočku o Fatime, aby som si to overil, a bolo to tak. Koniec koncov, nikto to nepopiera. Odvtedy je to vlastne už pätnásť rokov, čo veľmi úzko a podrobne sledujem túto záležitosť.

Komunisti zvykli hovoriť: Boh neexistuje, veda to dokázala. Ale keď zisťujete, ktoré sú to tie vedecké dôkazy a kde boli publikované, zistíte, že nezistíte nič. Nemôžem si pomôcť, ale tak sa mi javí aj to tvrdenie o zasvätení Ruska. Kto, kedy a kde to rozhodol, že Rusko bolo zasvätené podľa žiadosti Panny Márie 25. marca 1984? Naopak, všetko mi svedčí, že Rusko nebolo zasvätené.

Treba rozlišovať, že v roku 1917 Panna Mária povedala: „Prídem a budem žiadať zasvätenie Ruska môjmu Nepoškrvenému Srdcu,“ ale až v roku 1929 splnila tento svoj prísľub, keď sa zjavila sestre Lucii v kláštore v Tuy v Španielsku a povedala jej: „Prišla chvíľa, keď Boh žiada, aby Svätý Otec v spojení so všetkými biskupmi sveta urobil zasvätenie Ruska môjmu Nepoškrvenému Srdcu. Cez tento prostriedok sľubuje, že zachráni Rusko.“

Zaiste, skutok o. biskupa Hnilicu v Rusku na Červenom námestí je vzrušujúci a radostný, ale on sám vo svojom časopise „Pro fratribus“ písal, že nie všetci biskupi prijali pápežovo pozvanie zasvätiť Rusko. Zasvätenie z roku 1984 nebolo preto platné z dvoch dôvodov: nebolo vyslovene spomenuté Rusko a nezúčastnili sa ho všetci biskupi. Ten istý dôvod uviedla aj sestra Lucia v septembri 1985.

Myslím si, že Panna Mária vie, čo hovorí. Keď povedala Rusko, znamená to Rusko a nie Sovietsky zväz alebo celý svet. A keď povedala všetci biskupi, tak to znamená všetci biskupi.

Prísľub Matky Božej je obrátenie Ruska a mier vo svete. Tohto roku je to už 20 rokov od údajného zasvätenia Ruska, a nie je tu ani obrátené Rusko, ani mier. Nemám žiadne pochybnosti, že Rusko nebolo zasvätené.

Stretol som tu úprimných kresťanov, ktorí mi povedali: Všetko sa nám páči na „modrej knihe“ Dona Gobbiho, len jedna vec sa nám nepáči, že hovorí, že Rusko nebolo zasvätené. Naozaj, aj Don Gobbi to hovorí, a to až na troch miestach, - po údajnom zasvätení.

Za zasvätením Ruska, za týmto zdanlivo malým úkonom, vidím niekoľko obrovských vecí.

Najprv, Rusko je asi najväčšou pravoslávnu krajinou, je symbolom pravoslávia, a ako vieme, pravoslávni vo všeobecnosti neuznávajú Nepoškrvené Počatie Panny Márie. Niektorí dokonca hovoria, že bola očistená až pri Zvestovaní. Celý tento odpor voči dogme vidím v ich odpore voči pápežovi. Po zasvätení sa má Rusko obrátiť, a podľa všetkého to bude zázračné obrátenie, aby si svet, ktorý je pyšný na svoju techniku, uvedomil, že milosť Božia je potrebná na obrátenie človeka. To nie je z človeka.

Za rozhovor ďakuje: **Anton Selecký**

Slovo mladých

Ušiel som z domu

„Ja som ušiel z domu. Mama povedala, aby som sa vrátil,“ povedal Tomáš.

„Vráť sa. Určite sa o teba bojí,“ snažili sme sa presvedčiť ho.

„Ona je už na to zvyknutá. Ja stále utekám.“

„Na to sa nedá zvyknúť. Určite vždy čaká, kedy sa vrátiš.“

„Ale ja to nedokážem.“

Udivené sme sa pýtali ďalej: „A prečo si ušiel?“

„Keď počujem vlak, musím nastúpiť.“

S kamarátkou sme čakali na stanici vo Vrútkach. Zmätený mladík ma poprosil o kúsok hamburgera. Potom spomenul útek.

„Som z Mikuláša. Idem do Banskej Bystrice za kamarátom. Chcem ho poprosiť, aby mi pomohol, aby som už neutekal. Kam cestujete?“

„Ďaleko,“ odpovedala som vyhýbavo. „Si veriaci?“

„Baptista. A ty?“

„Katolíčka. Vieš sa modliť? Skús odovzdať svoj problém Bohu.“

„Ja sa nedokážem modliť, keď idem.“

Teraz nesmiem povedať nejakú hlúposť. Bože, hovor cezo mňa. „Môžeš sa rozprávať s Ježišom ako s priateľom. Keď sám cestuješ. Povedz mu, že už nechceš blúdiť a on ti pomôže. Nie nahlas, len tak v duchu.“

Náš vlak už čaká. Sľúbil, že pôjde domov.

„Budem sa za teba modliť, aby si našiel pokoj.“ Na rozlúčku mu podávam ruku: „Drž sa!“

* * * * *

Ticho sedíme vo vozni. Prišiel za nami.

„Prečo si nešiel do svojho vlaku?“ - zisťuje Zuzka.

„Nechceli ma zobrať, oni ma už poznajú. Vieš, kde sú Sučany. Bol som dnes na psychiatrii. Poprosil som ich, aby mi pomohli, ale oni nechceli.“

Predstavila som si zdesený personál, keď sa im do liečebne „dobíja“ ktosi bez papierov. Byrokracia.

„Volám sa Tomáš. Prosím ťa, mohla by si sa teraz za mňa pomodliť?“

Neprekvapilo ma to. Zúfalo hľadal pomoc. Váhala som. Vracali sme sa z festivalu Verím Pane, kde sa mladí modlili nad inými. Ja som to nikdy neskúšala.

„Budem sa potichu za teba modliť.“

Súhlasil. Prosila som Ježiša, aby nás ochraňoval, aby ho oslobodil, aby nás viedol Duch Svätý. Nech ho Ježiš uzdraví, naplní, požehná.

„Ako dlho už takto chodíš?“

„Asi tri roky.“

„Čo si robil predtým?“

„Chodil som na trojročnú školu.“

„Čo sa vtedy stalo?“

„Zomrela mi mama. Potom sa môj stav zhoršil.“

„S mamou, ktorú máš teraz, si rozumieš?“

„Áno, mám ju rád.“

„A s otcom?“

„Jemu sa nepáči, že utekám.“

„To by sa nepáčilo žiadnemu otcovi. On ťa doma potrebuje, aby si mu pomáhal.“

Pozrela som na jeho cestovný lístok. Predsa ide do Bystrice.

„Utekať je ľahké, ťažké je zostať, spieva sa v jednej piesni. My ľudia sa máme usilovať robiť to ťažšie.“

Rozlúčili sme sa. „Božej milosti sa zabrániť nedá,“ napísala mi nedávno kamarátka. Dala som prednosť vlaku pred autobusom. Cesta bola dlhšia a drahšia. Cesta k ľudskému osudu. Boh mi dal šancu zasiahnuť. Nevie, či som ju správne využila.

Pokračovanie v modlitbách...

Monika Školnová

Ilustračné foto: (a)

O obdivuhodnej hodnote svätej omše

Sila pre lásku

Kristus skrze ľudí obnovuje svoju obeť. Svätá omša nie je iba predstavenie obete na kríži. Nemá iba hodnotu pamiatky. Je to skutočná obeť, ktorá sa stala na Kalvárii a prináša jej plné ovocie. Všetky plody svätej omše sú nevyčerpatel'né, pretože sú to všetko plody obete kríža. Kiežby sme vedeli, aké poklady môžeme získať pre seba a pre Cirkev! (D. C. Marmion)

- Pamätaj, kresťan, že sa viac vyplatí byť zbožne prítomný na svätej omši, ako obísť na pútiach celý svet. (sv. Bernard)

- Boh nám dá všetko, o čo pri svätej omši prosíme, a dá nám aj to, na čo ani nepomyslíme, ale čo potrebujeme. (sv. Hieronym)

- Keby sme poznali hodnotu svätej omše, s akou veľkou horlivosťou by sme ju počúvali! Všetky dobré skutky spolu neplatia toľko ako svätá omša, pretože sú to ľudské skutky, ale svätá omša je Božie dielo. (sv. Ján M. Vianney)

- Svätá omša je liek na choroby a celopal na splatenie našich hriechov. (sv. Cyprián)

- V modlitbe prosíme Boha o milosti, vo svätej omši ho nútime, aby nám ich dal. (sv. Filip Neri)

- Svätá omša je jediná obeta, ktorá spôsobuje, že duše ihneď vychádzajú z očistca. (sv. Gregor)

- Svätá omša je najsvätejší náboženský úkon, pre Boha najslávnejší a pre našu dušu najprospešnejší. Získavame pri nej silu, aby sme milovali Boha a blížneho a dokázali mu odpúšťať. (S. P. Eymar)

„Ubezpečujem ťa, že tomu, kto zbožne počúva svätú omšu, pošlem v posledných okamihoch jeho života toľko svätých anjelov, aby ho posilňovali a chránili, koľkokrát bol zbožne na svätej omši.“ (Ježiš sv. Faustína)

(zg)

Zo života svätých

Svätá Rita z Cascie (II. časť)

Talianska augustiniánska mystička, stigmatizovaná, s neporušeným telom po smrti, patrónka v bezvýchodiskovej núdzi, pri ťažkostiach a skúškach, patrónka nešťastných manželiek a manželov vo chvíľach zúfalstva

Choroba a smrť

Truhlu, do ktorej bola uložená telesná schránka svätej Rity, urobil na mieru miestny stolár, Ciccio Barbaro. Chór, kam teraz prichádzajú pútnici, slúžil komunite svätej Márie Magdalény, ako aj kapitulárna sála, kde sa konali stretnutia a skladali sľuby. Mnoho rokov bolo práve tu uložené telo svätice. **V kláštore, dnes zasvätenom svätej Rite, až dodnes zachovávajú rehoľníčky - augustiniánky už 700 rokov tú istú regulu.**

Ritin chýr spojený so svätosťou a so zázrakmi, za jej života i po smrti až podnes, viedol k tomu, že jej zázračne neporušené telo preniesli do špeciálnej hrobky, ktorá sa zachovala dodnes. Na tomto mieste v roku 1947 postavili moderný kostol, zasvätený svätej Rite, vypínajúci sa nad mestom Cascia. **Jej zázračne zachované telo je vystavené v sklenenej schránke.** Ritinu tvár môžeme obdivovať dva razy namaľovanú v hrobke jej cely. Usmieva sa a má živý, inteligentný a žiarivý pohľad.

Zachoval sa aj Ritin veršovaný životopis so záznamami o jej raných zázrakoch. V roku 1737 bola vyhlásená za blahoslavenú. Za svätú ju vyhlásil v roku 1900 Lev XIII. Jej úcta je rozšírená po celom svete, najmä však v Taliansku, Južnej Amerike a na Filipínach.

Veriaci obnovujú každý rok v noci 21. mája mierové posolstvo lásky svätej Rity v Cascii. V tú noc zapália desaťtisíce fakiel. Vtedy mesto Cascia uzavrie priateľstvo vždy s iným mestom. Dňa 22. mája sa v Taliansku a v ráde augustiniánov svätia tzv. Ritine ruže, na pamiatku zázraku s ružami. Rodný dom svätej Rity v Roccaporene je dodnes zachovaný. Z okna vidieť vrch Scoglio - obľúbené miesto modlitieb a meditácií mladej Rity. **V Roccaporene možno aj dnes obdivovať záhradu, kde v roku 1457 v strede surovej zimy rozkvitla ruža.**

V Ríme bolo v roku 1904 založené bratstvo s menom svätej Rity. Tiež charitatívne zariadenie „Tallers de Santa Rita“ bolo založené v úcte k tejto svätici. O živote svätej Rity bol natočený muzikál „Znamenie ruže“.

Orodovníčka

Podľa tradície je svätá Rita schopná účinne sa prihovárať v (na oko) beznádejných a neriešiteľných životných situáciách. Tak sa stala patrónkou v neriešiteľných a nemožných situáciách. **Je vyhľadávanou patrónkou nešťastných manželiek a manželov vo chvíľach zúfalstva.** V životných skúškach a utrpeniach sa obráťme s dôverou na ňu. Každopádne môžeme okúsiť jej ochranu a tešiteľskú lásku. Svätosť jej života nás vyzýva na nasledovanie. Jej sviatok sa slávi 22. mája.

Voľba svätej Rity za patrónku

Nebeskou slávou zdobená svätá Rita, volím ťa dnes za mimoriadnu patrónku a orodovníčku. Odteraz ťa chcem zbožne uctievať, tvoj príklad verne nasledovať si želám, chcem pracovať na rozšírení tvojej úcty. Prijmi ma do tvojej zvláštnej ochrany. Svätá Rita, ochraňuj ma pred útokmi zla, ochraňuj ma pred každým telesným a duševným nebezpečenstvom, ochraňuj od slabej viery a znechutenia! Vypros pre mňa pri predsavzatiach požehnanie Božie, najmä však vytrvalosť vo viere a milosť dobrej smrti. Amen.

Pramene: Velká kniha svätých, 1978, Erna und Hans Melchers, Südwest Verlag, München. Rok se svatými, Karmelitánské nakladatelství kostelní vydří, 1997 a iné. Odporúčame tiež prečítať si brožúru Svätá Rita, vydavateľstvo Oto Németh, imprimatur: Mons. ThDr. Stephanus Vrablec

Modlitby k svätej Rite

Svätá Rita, oroduj za mňa, lebo som v kríze smútku a únavy;

- trpím úzkosťou choroby, trápim sa pre nedostatok odvahy;
- nedôverujem Božej добрote;
- neviem sa zmieriť s cestou kríža;
- nedávam svoje utrpenie do vykupiteľského prúdu spoločenstva svätých a mystického tela Ježiša Krista;
- neponúkam svojej rodine zdroje tvojej nežnosti;
- nežijem lásku odpustenia;
- nezmierujem ľudí;
- neprežívam blaženosť plnej kresťanskej vernosti;
- nelietam na krídlach modlitby;
- nestávam sa vínom radosti a často nenachádzam správne slová chvály a vďaky voči iným.

Svätá Rita, oroduj za mňa, aby som mal dostatok lásky k Bohu a blížnym;

- aby som mal dostatok viery a dôveroval Bohu aj v hmlách;
- aby som mal dostatok nádeje a videl ďaleko, až k nebesiam blaženej večnosti.

Svätá Rita, nech ti Pán umožní poznať všetky moje potreby a každú moju túžbu;

- nech mi Pán dopraje milosť žiť pod tvojou ochranou a cítiť účinnosť tvojho príhovoru. Amen.

Modlitba šoféra

Pane, daj mi pevnú ruku a bedlivé oko. Nech moja cesta neznechucuje blížneho a nech nezasieva bolesť medzi tými, čo sú mi bratmi.

Prosím ťa, Pane, aj za tých, čo sú so mnou: ochráň ich od zla, ohňa a nešťastí, nauč ma používať svoje auto aj pre potreby iných. Daj mi pochopiť, že kvôli rýchlosti nesmiem stratiť život, ktorý je tvojím darom.

Nauč ma jazdiť radostne a zdvorilo aj na ceste môjho života, aby som mohol dôjsť k večnému dňu bez akéhokoľvek nešťastia.

Nech mi to, o čo prosím, vymodlí drahá sv. Rita, k ochrane ktorej sa utiekam s neobmedzenou dôverou. Amen.

Modlitba študenta

S tebou, svätá Rita, sa predstavujem Bohu, Stvoriteľovi vesmíru a Svetlu ľudského rozumu.

Aby som sa niečo naučil, pri námahe štúdia potrebujem pozornosť. Pomôž mi sústrediť sa, ty, ktorá si bola stále sústredená. Želám si dosiahnuť vnútorný pokoj ovládnutím vášne, i vonkajší pokoj únikom pred roztržitosťou.

Potrebujem predvídať: daj, aby som ľahšie chápal veci a udalosti okolo mňa. Pomôž mojej pamäti, aby som nezabúdal.

Predovšetkým potrebujem, aby som sa štúdiom zdokonaľoval v Božom živote a prežíval ho v čase i vo večnosti. Svätá Rita, odporúčaj ma preto dobrej Ježiša a Márie. Ďakujem. Amen.

Modlitba robotníka

Pane Ježišu, obetujem ti celý svoj deň, svoju prácu, námahu, radosti a utrpenie. Daj, aby som spolu so svojimi bratmi v práci myslel ako ty, pracoval s tebou a žil v tebe.

Daj, aby som ťa miloval celým srdcom a slúžil ti zo všetkých svojich síl. Nech príde tvoje kráľovstvo všade: do dielne, do úradu, fabriky i do našich domovov.

Nech duše robotníkov zostanú v tvojej milosti.

A pre tvoje milosrdenstvo, nech zosnúť robotníci odpočívajú v pokoji.

Nech vládne nad mojou prácou a prácou iných ochrana svätej Rity. Amen.

Spomienka svätej Rity

Tretie vydanie latinského Rímskeho misála má v deň 22. mája ľubovoľnú spomienku svätej Rity z Cascie, rehoľníčky.

Text kolekty v slovenskom preklade v dodatku 2. vydania Rímskeho misála znie:

Otče, uštedri nám, prosíme,
múdrost' a silu kríža,
ktorými si milostivo obdaril svätú Ritu,
aby sme v súženiach trpeli s Kristom,
a tak mohli mať hlbokú účasť
na jeho veľkonočnom tajomstve.
Lebo on je Boh a s tebou žije a kraľuje
v jednote s Duchom Svätým
po všetky veky vekov.

Modlime sa

Ó, naj súcitnejšia svätá Rita, pomocnica úbohých, nikdy nebolo počuť, žeby nebol vypočutý ten, kto sa obrátil na Teba s pravou vierou vo svojom súžení. Ó, budem teda ja ten nešťastný, nehodný Tvojho pohľadu, ja sám nešťastný, Tebou neuspokojený? Ó, nie, svätá Rita!... Ty vieš, čo je trpieť a moje utrpenie je veľké...

Úzkosť sa valí na mňa z každej strany, žiaľ mi udúša srdce. Tieseň mi strpčuje dni, každý náznak ľudskej útechy sa odo mňa vzdáľuje. Aká iná nádej mi zostane po Pánu Bohu a Panne Márii, ak nie Ty, ó dobrotivá potešiteľka utrápených?

Spomeň si teda na mňa! Vypros mi od Pána odovzdanie sa do jeho vôle, úľavu v mojom zármutku, oslobodenie od každého zla a zvláštnu milosť, o ktorú Ťa žiadam. Amen.

Otče náš, Zdravas, Sláva Otcu.

Pripravil: Michal HARGAŠ

Pastieri a ovce

...Nadväzujúc na Knihu proroka Ezechiela, **sv. Augustín, biskup z Hippo**, veľmi ostro praniekuje zlých pastierov, to znamená takých, ktorí sa nestarajú o ovce, ale o seba samých: „**Pozrime sa teda, čo hovorí Božie slovo, ktoré nikomu nelichotí, pastierom, ktorí pasú samých seba, a nie ovce. Mlieko jete, vlnou sa odievate, vykrmené zabíjate, ale moje ovce nepasiete... Slabé ste neposilňovali, choré neliečili, zranené neobviazali. Blúdiace ste nevolali, stratené nehľadali, a silné ste umorili. Tak sa moje ovce rozprchli, lebo nebolo pastiera.**“

(posvätné čítanie, pondelok 24. týždňa) Sv. Augustín však dospel k optimistickému tvrdeniu: „**Ale všetci dobrí pastieri sú v**

jednom, sú jedno. Keď oni pasú, pasie Kristus.(...) Lebo v nich je jeho hlas, v nich je jeho láska (posvätné čítanie, piatok, 25. týždňa).“

* * * * *

Prenikavé reflexie o pastierskej službe nám zanechal **sv. Gregor Veľký**: „**Hľa, svet je plný kňazov, a v Božej žatve možno sotva nájsť pracovníka, lebo sme síce prijali kňazský úrad, ale úlohu svojho úradu neplníme. (...): „službu ohlasovania zanedbávame, a na svoju škodu, ako to vidím, nazývame sa biskupmi, pričom nám viac záleží na mene ako na čnosti. Lebo tí, čo sú nám zverení, opúšťajú Boha, a my mlčíme (liturgia hodín, sobota 27. týždňa).**“

* * * * *

„**Buď pozdravený, Kristov kríž, buď pozdravený na večné časy, z teba vychádza moc a mužnosť, v tebe je naše víťazstvo.**“

Z knihy **Jána Pavla II.**: Vstaňte a poďme! (SSV, 2004),

kapitola „Úlohy biskupa“ a „Martýri – mučeníci“

Bludný kruh

„Líný“ duchovní pastýř, osamělý farář, nebo opotřebovaný manažer?

V posledných číslach M ROSY sme uverejnili posolstvá Panny Márie, Vládkyne sveta, v ktorých sa dotkla stavu Cirkvi a samotných kňazov. My sme k tomu uverejnili aj viaceré známe posolstvá z „Modrej knihy“ Dona Gobbiho, v ktorých sa uvádzajú tiež posolstvá súvisiace s danou témou. Dnes prinášame článok z moravského Světla. Uvedené skutočnosti jasne ukazujú okolnosti, ktoré vedú ku krízam v duchovných povolaniach dnešnej doby. Celková vyťaženosť, ako aj zrejme zámerné nasmerovávanie duchovných do ťažko zvládnuteľnej situácie sa

ukazuje být opět jedním z aspektů zákerného boje z dílny protivníka Církvi, který sa ju snaží ničiť aj týmto spôsobom. Tak to vyzerá na Západe. A u nás?

Pohled do Evropy, která nás předešla.

Kněz už nepotřebuje být svatý a žít z Eucharistie, nýbrž utopit se v papírech, brzdit podněty laiků a dělat „funkcionáře“.

Nedostatek kněží, laická služba, žádné ranní mše, den bez liturgie - to je začarovaný kruh západní Církve. Pod úderem zužování rozdílu mezi úřadem z posvěcení a laickou službou je farář zatlačován do pozice výkonného orgánu, pokud jde o některé části liturgie a udělování svátostí, které církevní řád vyhradil kněžím. Kněžský úřad není tedy pro mladé muže nijak atraktivní. Také proto, že vidí, jak je farář často osamělý.

„Dokonalý farář káže přesně deset minut. Odsuzuje obecně hříchy, ale dělá to tak, aby se nikoho nedotkl. Pracuje od osmi ráno do půlnoci a je přitom i správcem kostela. Dokonalý farář vydělává sto marek týdně, chodí dobře oblečený, jezdí v novém autě, kupuje nové knihy pro své další vzdělávání a vydává osmdesát marek týdně na dobročinné účely. Je mu 29 a má čtyřicetileté zkušenosti. Především musí dobře vypadat. Dokonalý farář má horoucí touhu pracovat s mládeží a většinu času tráví se staršími lidmi. Celý den se usmívá s vážnou tváří, uskuteční denně patnáct návštěv a je vždy k zastižení ve své kanceláři. Dokonalý farář má vždy čas pro farní radu a odpovídající výbory. Nezameškává žádné zasedání církevních organizací, je stále zaměstnán misijní činností mezi lidmi mimo Církev. Dokonalý farář je vždy jen v sousední farnosti.“

Takto ironicky načrtl ideální typ kněze dlouholetý regens z Würzburgu **Karl Hillenbrand** v roce 2000.

„Syndrom vyhasínání“

Na téma „kněžství“ byly napsány v posledních letech celé regály knih. Nejen proto, že v této oblasti existují určitá teologická rozšíření, ale především proto, že v kléru se objevují krize a na mnoha místech mají nikoliv „ideálního faráře“, nýbrž jeho „nemožný protějšek“. Mluví se o „syndromu vyhasínání“. Vyznačuje se projevy únavy a vyhořením povolání, často ve spojení se sebepřepínáním. Katolická církev v Německu udržuje v benediktinském opatství v Münsterschwarzachu tzv. Rekolekční dům, kde kněží s tímto syndromem hledají pomoc. Někde něco selhalo na jejich životní dráze a to vede až k propuknutí krize, která odpovídá popisu „nemožného faráře“.

Pro normální farníky je taková krize zpočátku sotva postřehnutelná, protože farář zahlazuje své problémy spíše svou nepřítomností, než aby je stavěl na odiv.

Jiskra už nepřeskakuje

Je mnoho farností, pro které to neplatí. Kde kněz naopak nevynechá žádnou příležitost, aby vytvořil nabídku liturgie a společenství i pro malé skupiny. Ovšem pastorální teolog **Paul Zulehner** uveřejnil studii „Kněží 2000“, ve které požaduje, aby se kněží stali „odolnějšími vůči krizi“, protože krizový stav je pro dvě třetiny kněží zřejmě normální. To jistě není maličkost, tím spíše, že to potvrzuje, jak se zdá, jiné konstatování, a to je stále menší počet kněžských povolání.

Stav, který zahluje stín krize, nemůže být přitažlivý. Byly a jsou stále ještě farnosti, skrze které nalézají mladí mužové cestu ke kněžství. Ale jiskra přeskakuje mnohem méně, než tomu bylo dříve.

Ústřední pozice kněze

Církev je shromáždění věřících, farnosti, srdcem a středem Církve a společenství farnosti je Eucharistie. Protože je to kněz, kdo z Kristova pověření plní „To číňte na mou památku“, a činí tak v Eucharistii uprostřed farnosti. Přísluší mu zprostředkující role. V zastoupení Krista zpřítomňuje Církvi svěřené eucharistické tajemství ve farnosti a jako její představený předkládá Bohu její záležitosti. Je současně „mužem Božím“ ve společenství pokřtěných jakožto ten, který toto místní společenství uvádí do milostiplného života všeobecné Církve. Tato ústřední pozice dává knězi vynikající postavení a obdařuje ho zvláštní důstojností. On je služebníkem a pastýřem své obce, čímž je podobný Kristu, a to ho činí - bez ohledu na jeho osobní schopnosti - jedinečným svědkem božského spásného působení. Tato vynikající důstojnost kněžského úřadu v posledních desetiletích značně utrpěla.

Opotřebovaný jako pastorační manažer

Opotřebovaný pastorační manažer dělá, co na něho zbylo. Kněz už nežije z Eucharistie a slavení svátostí, nýbrž utápí se v papírech, spěchá v termínech na zasedání výborů a musí v době nedostatku finančních prostředků organizovat i svou domácnost. To někdy dochází tak daleko, že se stáhne nikoliv k meditaci a duchovnímu klidu, nýbrž k útěku z všedního dne faráře k rozptýlení a uvolnění, a to je fenomén, který sdílí s jinými stresovými povoláními. Když odejmeme knězi duchovní základy jeho služby, vyschne a ztratí podstatu, která z něho činí přesvědčivého duchovního pastýře.

Dnes není na Západě v módě mluvit o tom, že kněz by měl usilovat o svatost. Místo toho musí „funkcionářit“, musí se chovat jako „moderátor“ ve farní radě a v jiných grémiích, musí se nějak vyrovnávat se svým celibátem a to, co mu zbývá, je nakonec osamocení. To je stav, před kterým se brání útekem. Nakonec je farář někým, kdo dělá jen to, co po něm chce farnost.

A nikdo nepozoruje, že se ocitá na pokraji svých sil a válčí o své sebepojetí. Bylo by dobré, aby jim biskupové věnovali více pozornosti...

Camillo Berger

(Světlo, č. 28/2004)

(Z Komma, č. 22/2004, přeložil -Iš-)

Ilustračné foto: (a)

Náš rozhovor

Hlas na púšti?

Milí priatelia, prinášame Vám druhú časť rozhovoru o aktuálnych otázkach týchto dní s úspešným katolíckym vydavateľom Ladislavom Davidom Rejlom, ktorý vydáva v Českej republike mesačník Mezinárodní Report. Je to nezávislý časopis, ktorý prináša informácie, ktoré sú pre našu dobu veľmi dôležité.

[\(Dokončenie z minulého čísla\)](#)

- M ROSA: Chodieváš často do USA. Ako vidíš pohyb v Cirkvi u nás v Európe vzhľadom na Cirkev v Spojených štátoch?

David REJL: Ja môžem na základe svojej vlastnej skúsenosti povedať, že to, čo sa teraz deje v USA, bude o 5 rokov aj v Česku aj na Slovensku. Pretože tak, ako sa v USA nepripúšťali k sväteniu kňazi, ktorí mali ortodoxné názory, to isté sa už teraz deje v Prahe! Niečo tu nefunguje. Niečo iné je tu fundamentálne zlé, čo sa tu v Cirkvi deje, a ak sa k tomu nepostavíme čelom, každý deň, tak strácame. A tých duší strácame tisíce.

- M ROSA: Akým smerom sa má uberať človek, na ktorého to všetko tlačí a v tej rýchlosti nie je schopný sa orientovať - v tom mori názorov a postojov?

David REJL: Ja si myslím, že je veľmi zlá cesta pozerať sa na našich biskupov ako na niekoho, proti komu máme bojovať. Naopak, musíme ich tak milovať a tak s nimi komunikovať, že budú cítiť tú morálnu podporu a sami budú chcieť viesť ten ľud. My však musíme začať sami u seba. A povedať si: Som ja úprimný k svojmu biskupovi? Kedy som ho navštívil? Ak nekomunikuje, tak on potom si skutočne myslí, že ten problém je niekde u nejakého Seleckého a v nejakej tej ROSE a u niekoľkých tých blúznivcov, ktorí behajú po horách a hľadajú nejaké zjavenia. Ale keby zrazu každý deň za ním prišlo päť ľudí a spýtali by sa ho na veci, tak asi by to bola celkom iná situácia.

- M ROSA: Pre väčšinu ľudí v tomto schválnom informačnom zmätku, v ktorom žijeme, je ťažko myslieť a konať jednoducho, ako to žiadala Panna Mária v Litmanovej. Tvoj recept?

David REJL: Stačí sa pozrieť do histórie. Čo sa dialo, keď vojská stáli pred bránami nejakého mesta? Debatovalo toto mesto s nimi o tom, či sa chcú stať kolóniou alebo nie? Prvé čo bolo, obrátili sa k Panne Márii, hlboko sa modlili a modlili sa za zázrak! A potom povedali - My sme ochotní položiť ten svoj život na našich hradbách! Vezmime si napríklad známu bitku proti Turkom pri Lepante alebo pri Viedni. Prečo my nerobíme niečo také v histórii osvedčené? Vždy, keď sa dostávala Cirkev do problémov, ku komu sa obracala? Vždy k Panne Márii. . To je Matka, ktorá dennodenne, každú minútu, sa snaží nám pomôcť všemožnými spôsobmi, ktoré Boh dovoľuje, aby zasahovala do ľudského diania. Bez toho, aby nám odobrala našu slobodnú vôľu. A neustále k nám hovorí.

- M ROSA: Hovorí, ale práve mnohí naši predstavení argumentujú „infláciou“ zjavení a zázrakov. V Litmanovej Panna Mária povedala, že ju vlastne nepočúvame...

David REJL: Ale čím to je, že my ju nepočúvame? Čím to je, že keď Juan Diego v Guadalupe prišiel a povedal, že k nemu prehovorila Panna Mária, biskup najskôr mal veľké pochybnosti, a keď za ním Juan prišiel po tretí raz, tak už počúvol? A desať miliónov Indiánov sa obrátilo.

Keby biskup v Guadalupe povedal - Toto tu je nejaký šialenec, ktorý behá po horách a zháňa nejaké senzácie a zjavenia - tak čo by sa stalo?

Jeden biskup mi povedal: - Mne stačí Evanjelium. A ja mu hovorím - prečo Panna Mária prišla vo Fatime? Pretože ak vám stačí, tak ľuďom nestačí... Tie zjavenia sú Evanjeliom. A ak to Evanjelium má stačiť, ako to, že Cirkev to Evanjelium dnes neučí?

- M ROSA: Nedávno sme tu mali film Mela Gibsona Umučenie Krista. Prečo ten útok Gibsona aj ako na a kresťana?

David REJL: Ten útok vôbec nebol na Gibsona. Ten útok je na Evanjelium. Buď to tak bolo, alebo to tak nebolo. Gibson ako umelec si to natočil tak, ako uznal za vhodné. Utrpenie Krista je dôležitým aspektom na pochopenie celej jeho misie. Hovoril som s ľuďmi, ktorí nie sú katolíkmami, nie sú ani veriaci, a oni boli práve tým utrpením neuveriteľne oslovení, pretože oni sa nedokázali na to pozerať iba historicky, ale brali to veľmi osobne. A ten film je osobný. Gibson, keď sa ho spýtali, prečo chcel natočiť tento film, povedal: Ja som nechcel natočiť film. Ja som chcel vytvoriť zážitok. A to sa mu podarilo...

- M ROSA: Film je kvalitný. Prečo však toľko negatívnej kritiky?

David REJL: Ten film ľudí rozdeľuje. Pozrime sa, kto proti Gibsonovi hovorí. To sú tí istí ľudia, ktorí sú najviac liberálne založení. V čase, keď v našich kinách beží film Kill Bill, ktorý je plný krvi, nepočul som jediné slovo našich biskupov, ktorí by povedali našej mládeži - Nechodte na to. Kardinál Vlk ale mládež varoval, aby na film Umučenie Krista nešli. My v Česku máme zákon proti šíreniu pornografie. Ako to, že ho neuplatňujeme? Ako to, že ja nevidím, žeby biskup proti tomu vystúpil? Ako to, že pociťuje takú silnú potrebu vystupovať proti nášmu Reportu?

- M ROSA: Napriek tomu určite veľa mladých videlo film Umučenie Krista. Aká bola ich reakcia?

David REJL: Naša malá dcérka, ktorá má 13 rokov, videla film Umučenie Krista. Moja manželka Iva sa jej spýtala: Čo si cítila, keď si to videla? A ona povedala - Ja som cítila, ako strašne nás Kristus musel milovať, keď bol ochotný toto podstúpiť. Ona cítila lásku. A tieto malé deti nám majú byť príkladom. Keď bola predpremiéra Gibsonovho filmu v Prahe, napriek tomu, že Česká biskupská konferencia si vyžiadala 100 lístkov, prišiel tam jediný biskup, Ratkovský. A aj ten, ako prišiel, tak aj odišiel, bez akéhokoľvek vyhlásenia. ČBK sa v podstate od tohto filmu dištancovala.

- M ROSA: Tento film zjednotil úprimných veriacich, ktorí pochopili, o čom Umučenie Krista je. Obhajcovia EÚ taktiež hovoria o tom, že EÚ zjednocuje. Ako to chápať s tou jednotou?

David REJL: Kristus zjednocoval, aj EÚ zjednocuje - tak mnohí hovoria, že EÚ robí to, čo robil Kristus. Ale aj Hitler zjednocoval. Hovorí sa tu o zjednotení. Európska únia vôbec nevychádza z potreby ľudí. Je tu skupina ľudí, ktorí vytvárajú zákony a nanucujú ich. EÚ sa k novým členom stavia ako k nejakým žiačikom, ktorí sa majú stavať do pozoru. Pred čím? To zrejme čoskoro uvidíme, a možno sa mnohí budú veľmi diviť...

Za rozhovor ďakuje: **Anton Selecký**

Ján Pavol II. sa rozlúčil s ikonou Kazanskej Madony:

Matka Ruska

Vatikán: Generálna audiencia 24. augusta 2004 mala nezvyčajný priebeh. Bola to liturgia slova na oslavu Panny Márie a konala sa v Aule Pavla VI. vo Vatikáne. Stredobodom pozornosti bola ikona Kazanskej Madony, ktorú od Svätého Otca prevzal kardinál Walter Kasper, predseda Pápežskej rady pre napomáhanie jednoty kresťanov, aby ju po mnohých rokoch vrátil do Ruska. Na slávnosti sa zúčastnilo niekoľko tisíc pútnikov zo 16 krajín sveta.

Ján Pavol II. vo svojej homílii povedal:

„Drahí bratia a sestry, ako som oznámil minulú nedeľu, naše tradičné týždenné stretnutie má dnes osobitnú formu. Zišli sme sa tu v modlitbe pred ctihodnou ikonou Kazanskej Božej Matky, ktorá sa vydáva na spiatočnú cestu do Ruska, odkiaľ odišla veľmi dávno. Potom, čo prešla mnohé krajiny, a dlho prebývala vo Fatime v Portugalsku, už pred vyše desiatimi rokmi sa prozreteľnosťným spôsobom dostala do pápežovho domu. Odvtedy mala svoje miesto u mňa a svojím materským pohľadom sprevádzala moju každodennú službu Cirkvi.“

Koľkokrát cez deň som vzýval Kazanskú Božiu matku a prosil ju, aby viedla ruský ľud, ktorý ju má vo veľkej úcte a urýchlila chvíľu, keď všetci učeníci jej Syna ako bratia dokážu obnoviť plnosť porušenej jednoty.

Rusko je kresťanským národom už mnohé stáročia, je Svätá Rus. Aj keď nepriateľské sily napadli Cirkev a pokúšali sa v živote ľudí zničiť sväté meno Božie, tento ľud ostal hlboko kresťanský a v mnohých prípadoch dosvedčil vlastnou krvou vernosť evanjeliu a hodnoty, ktoré ono hlása.

Dnes, keď ďakujem spolu s vami Božej prozreteľnosti, som hlboko dojatý, že mi dopriala poslať ctihodnému patriarchovi Moskvy a celej Rusi túto svätú ikonu ako dar.

Nech tento starodávny obraz Matky Pána prinesie Jeho Svätosti Alexijovi II. a ctihodnej synode Ruskej pravoslávnej cirkvi lásku Petrovho nástupcu k nim i ku všetkým veriacim, ktorí sú im zverení. Nech tlmočí pápežovu úctu k veľkej duchovnej tradícii, ktorú stráži Svätá ruská cirkev. Nech povie, že pápež túži a je pevne rozhodnutý kráčať spolu s nimi cestou vzájomného spoznávania sa a zmierenia, aby sa tak urýchlil čas, keď nastane plná jednota veriacich, za ktorú sa úpenlivo modlil Pán Ježiš. (porov. Jn 17, 20-22). Drahí bratia a sestry, spojte sa so mnou vo vzývaní príhovoru Preblahoslavenej Panny Márie, pokiaľ odovzdám jej ikonu delegácii, ktorá ju v mojom mene zanesie do Moskvy.“

Po skončení homílie a speve bola prečítaná po rusky modlitba, ktorú zložil Ján Pavol II. pre ikonu Kazanskej Madony:

„Slávna Matka Ježiša, ktorá kráčaš pred Božím ľudom na cestách viery, lásky a jednoty s Kristom (Lumen gentium, 63) buď požehnaná! Všetky generácie ťa nazývajú požehnaná, lebo veľké veci ti urobil ten, ktorý je mocný, a sväté je jeho meno (Lk 1, 48-49).“

Buď požehnaná a uctievaná, ó, Matka, v tvojej Kazaňskej ikone, v ktorej si už stáročia obklopená úctou a láskou pravoslávnych veriacich a tak si sa stala ochrankyňou a svedkom výnimočných Božích diel v histórii ruského ľudu, ktorý je nám všetkým veľmi drahý.

Božia prozreteľnosť, ktorá má silu zvíťaziť nad zlom a objaviť dobro dokonca aj v zlých ľudských dielach, spôsobila, že tvoja svätá ikona, ktorá sa stratila v dávnej minulosti, sa opäť objavila vo fatimskej svätyni v Portugalsku. Následne, z vôle ľudí, ktorí ťa uctievať, bola prijatá v dome Petrovho nástupcu.

Matka pravoslávneho ľudu, prítomnosť tvojho svätého kazanského obrazu tu v Ríme, nám hovorí o hlbokkej jednote medzi Východom a Západom, ktorá pretrváva aj napriek historickým rozdeleniam a chybám ľudí. K tebe teraz povznášame našu modlitbu, ó, Panna, keď sa lúčime s týmto nádherným obrazom. Ó, požehnaná medzi ženami, keď uctievať tvoju ikonu v tomto meste poznačenom krvou apoštolov Petra a Pavla, rímsky biskup sa duchovne spája so svojím bratom v biskupskej službe, ktorý vedie Patriarchát Ruskej pravoslávnej cirkvi. Žiada ťa, svätá Matka, o príhovor, aby sa urýchlil čas príchodu plnej jednoty medzi Východom a Západom, čas plného spoločenstva medzi všetkými kresťanmi.

Ó, Panna slávna a požehnaná, Orodovnica a Tešiteľka naša, zmier nás so svojím Synom, zver nás svojmu Synovi, ponúkni nás svojmu Synovi! Amen."

Následne kardinál Kasper, za spevu piesne Salve Mater Misericordie, odniesol v procesii Kazaňskú madonu do átria auly Pavla VI.

V dňa 28. augusta v Moskve v Katedrále Usnutia Panny Márie, kardinál Walter Kasper odovzdal ikonu patriarchovi Ruskej pravoslávnej cirkvi Alexijovi II.

História ikony Kazanskej Madony

Ikona Kazanskej Madony má zaujímavú históriu. V roku 1579 požiar kompletne zničil mesto Kazaň, ktoré sa nachádza na Volge asi 500 kilometrov na východ od Moskvy. Podľa tradície, jednému vojakovi zhorel dom úplne, a keď sa chystal na stavbu nového domu, jeho deväťročnej dcére sa zjavila Madona. Požiadala ju, aby všetkým povedala, že jedna jej ikona sa nachádza pod zničeným domom. Nikto však rozprávaniu dievčaťa neuveril ani potom, keď sa jej Panna Mária zjavila druhý raz. Pri treťom zjavení dievča uvidelo ikonu, z ktorej vychádzalo prenikavé svetlo a počula tieto slová: „**Ak nepovieš všetkým to, čo ti hovorím,**

zjavím sa na inom mieste a na vás príde veľké nešťastie.“

Posolstvo však neprijal ani starosta mesta, ani arcibiskup Jeremiáš. Iba keď dievča začalo kopať v zemi, vyšla na povrch ikona zavinutá v starom kuse látky a perfektne zachovaná. Najprv ju umiestnili do chrámu svätého Mikuláša a neskôr do Katedrály Usnutia Panny Márie. Na pamiatku zázračnej udalosti bol v roku 1595 ustanovený sviatok, ktorý sa v meste slávil 8. júla. V roku 1612, po víťazstve nad poľským vojskom, ktoré bolo pripísané príhovoru a ochrane svätej Matky Božej z Kazane, bol sviatok rozšírený na celú Ruskú cirkev. Príhovoru Kazanskej Madony sa pripisuje aj víťazstvo nad Švédmi v roku 1709 i nad Napoleonom v roku 1811.

Podľa svedectiev sa ikona dostala na Západ v dvadsiatych rokoch minulého storočia, pri vypredávaní náboženských predmetov, ktoré nastupujúci komunistický režim v Rusku považoval za nepotrebné. V roku 1950 ikonu, ktorú považovali za originál, kúpil anglický zberateľ. V nasledujúcich desaťročiach ikona zmenila niekoľkokrát majiteľov. V roku 1970 ikonu kúpila katolícka organizácia Modrá armáda, ktorá ju umiestnila do byzantského kostola vo Fatime. Bola tu až do roku 1993, keď ju apoštolský nuncius priniesol Jánovi Pavlovi. II., pretože pápež ju chcel darovať ruskému patriarchovi Alexijovi II.

Ikona Kazanskej Madony sa skladá z troch častí: vonkajšej schránky, strieborného pláštá a samotnej ikony. Komisia vedcov uviedla, že plášť bol určite vyrobený pre túto ikonu a má veľkú hodnotu, čo

znamená, že obraz patril osobe s vysokým spoločenským postavením. Na plášti môžeme vidieť smaragdy, rubíny, perly, jaspisy, diamanty a ďalšie drahé kamene.

Gesto jednoty

Arcibiskup Brian Farrell, sekretár Pápežskej rady pre napomáhanie jednoty kresťanov, je členom Vatikánskej delegácie, ktorá priniesla ikonu do Moskvy. Giovanni Peduto z Vatikánskeho rozhlasu sa ho v rozhovore opýtal, aký význam má toto pápežovo gesto a prečo Svätý Otec chcel vrátiť Ruskej pravoslávnej cirkvi Kazanskú Madonu...

Arcibiskup Brian Farrell: Po prvé je treba povedať, že vrátenie ikony je povinnosťou, pretože tá patrí Ruskej pravoslávnej cirkvi a ruskému ľudu. Je tiež potrebné zdôrazniť, že toto gesto Svätého Otca voči Ruskej pravoslávnej cirkvi a ruskému ľudu, patrí do dlhej histórie toho, čo pápež nazval „**výmena darov medzi cirkvami**“. Je to jeden zo základných aspektov ekumenickej cesty.

- **Vatikánsky rozhlas:** Je známe, že Ján Pavol II. mal a má k tejto ikone osobitnú úctu...

Arcibiskup Brian Farrell: Všetci vieme, ako veľa sa Svätý Otec modlí a aký má blízky vzťah k Ježišovej Matke. Myslím si, že táto ikona má pre neho osobitnú hodnotu a význam, pretože sa dotýka aj istej časti histórie jeho národa a je tiež symbolom ekumenickej cesty, o ktorú sa snaží od začiatku svojho pontifikátu.

(VR)

Ilustračné foto: (a)

Cirkev a Medžugorie

Mostarský biskup Mons. Pavao Žanič (dnes už mŕtvy), mal k Medžugoriu spočiatku veľmi priaznivý postoj. V auguste 1981 sa vyjadril pre oficiálny časopis Biskupskej konferencie Glas koncila: „**Deti neklamú**“.

Neskôr zmenil svoje stanovisko na negatívne. Na skúmanie udalostí v Medžugorí ustanovil komisiu. Dňa 2. mája 1986 bolo jej posledné zasadanie na biskupskom úrade v Mostare. Ako uvádza vo svojej knihe Medžugorie I. Dr. Fr. Mráček, „**celá záležitosť mu bola predkladaná ako nepotrebná pre duchovný rozvoj s tým, že celé učenie teológie je obsiahnuté v Písme svätom**“. a napokon: „**Uveril, že zjavenia sú inscenované na posilnenie františkánskeho rádu (pôsobiaceho v Medžugorí), a teda proti nemu. Z toho poznania pre neho vyplynul záver: Ak je niečo proti biskupovi, potom to nemôže byť od Boha, nemôže za tým byť Panna Mária.**“

(Dr. Fr. Mráček, Medžugorie, II.)

Pochybnosti biskupa Mons. Pavaa Žaniča boli zverejnené aj 11. IX. 1984 v týždenníku L'Osservatore Romano a vo francúzskom denníku La Croix 13. IX. 1984. La Croix dňa 6. XII. 1984 zverejnil informáciu, že „**zjavenia sú kolektívnou halucináciou a sú výsledkom manipulovania s vizionármi a vizionári klamú**“. Podobne terajší biskup v Mostare **Mons. Ratko Perič** sa k zjaveniam Panny Márie v Medžugorí vyjadruje negatívne.

Vo vyhlásení Biskupskej konferencie Juhoslávie z 10. apríla 1991 čítame:

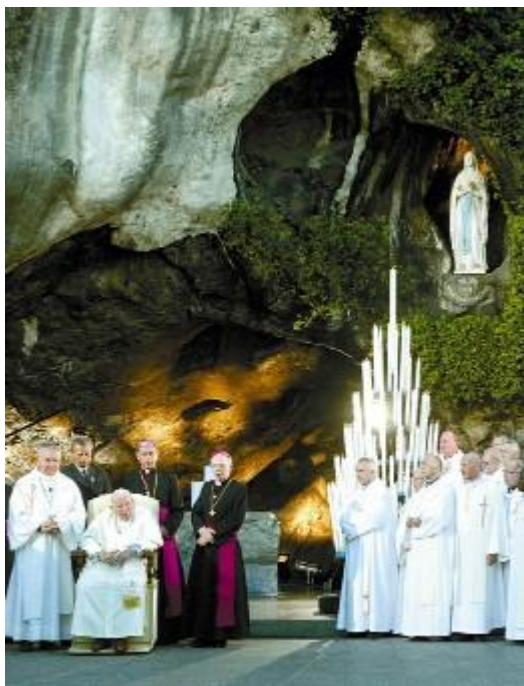
Na základe doterajších skúmaní nie je možné potvrdiť v Medžugorí nadprirodzené javy a zjavenia.

Bývalý splitsko-makarský arcibiskup **Dr. Frane Franič**, v rozhovore pre Glas mira, november 1993, povedal: „**Dvakrát som mohol byť prítomný pri zjavení a bolo mi jasné, že tu nemôže ísť o nejaké klamanie alebo halucinácie, ale ide o pravé náboženské zážitky. Verím v pravdivosť zjavení.**“

V júni 1987 (Italiani in Scozia, okt.-nov. 1987) pápež **Ján Pavol II.** vyhlásil Mariánsky rok. Neskôr kardinál Grey uverejnil, že „**Svätý Otec vyhlásil Mariánsky rok na základe impulzu Medžugoria**“.

Anton Selecký

Krátke správy / Rôzne

Kardinál G. Danneels:

Pápež sa v Lurdoch lúčil

Zdravie pápeža Jána Pavla II. sa zhoršuje a hlava Katolíckej cirkvi môže byť už na konci svojho života. Povedal to belgický kardinál Godfried Danneels pre denník Het Laatste Nieuws. Pápež sa cez víkend zúčastnil na púti v Lurdoch a počas nedeľnej omše hovoril približne pred 200 tisíc pútnikmi len s veľkými problémami.

„Bola to jedna z najdojemnejších omší,“ povedal belgický kardinál, považovaný za jedného z možných nástupcov **Jána Pavla II.** „Pápežovo zdravie sa vážne zhoršilo.“ Keď pápež povedal: „Tu končím svoju púť,“ mohlo to znamenať dve veci. „Bola to zrejme jeho rozlúčka s Lurdami a možno aj s jeho životom,“ povedal kardinál.

Danneels pre belgické rádio ďalej upresnil, ako pápež slová o „konci púte“ myslel - podľa neho tým mieril na niečo hlbšie. „Samozrejme, že to nie je niečo, čo sa stane zajtra alebo na budúci mesiac, mohol mať na mysli, že koniec sa blíži.“

O pápežovom zhoršujúcom sa zdraví sa hovorí už niekoľko rokov. Ján Pavol II. trpiaci Parkinsonovou chorobou bol napriek viditeľným problémom tento rok už na druhej zahraničnej ceste.

(reuters, čtk)

Postupná príprava novej totality

Obeta - naša jediná zbraň

Je viac než pravdepodobné, že budúci generace zakúsí jedno z nejstrašnejších pronásledovaní, ktorá kdy historie poznala.

Samozrejme, za predpokladu, nechtějí-li lidé ztratit víru a zapřít Krista. **Ježíš jednoznačně říká: „Jděte, učte, hlásejte, evangelizujte!“**

Jenomže svět říká NE: Je nepřípustné zmiňovat se o Bohu v Evropské ústavě, musíme zakázat náboženské symboly a pod. Ještě daleko rafinovanější je zde útok na svědomí člověka. Zatímco Boží zákon říká jasně **NENÍ DOVOLENO**, odvažuje se světský zákon tvrdit opak: **JE DOVOLENO**, a dokonce: **MUSÍ BÝT PROSAZENO!**

Zločinná linie ale pokračuje dále: **„Budou kriminalizováni ti, kdo by se tomuto našemu zákonu odvážili postavit!“**

JE TEDY NUTNÉ VOLAT: KŘEŠŤANÉ, PROBUĎTE SE! Zmobilizujte vaše síly, dokud to jde. Zatím se společnost ocitá ve stavu vysmívání, tupení a vyhazování z pozic společenského života. Brzy nastane osobní pronásledování.

Rodiny se musí znovu scházet jako za totality a **MODLIT SE**. Konat smírné a prosebné modlitby. Každý, kdo takto cítí, je povinen začít. Nestane-li se tak, brzy budeme čelit těžkému násilí.

Křesťan je ale povolán ke smíru a oběti. Je povolán, aby odpouštěl. Spíše musí obětovat život vlastní, než aby ublížil druhému. Tehdejší křesťané byli pevní a měli jasno. Volili spíše smrt, než by se zpronevěřili své víře a zapřeli Krista.

Dnes jsme svědky, že obyvatelé zemí, které před staletími přijaly křesťanství, se od něho distancují. Pochopit a proniknout tuto skutečnost lze ale pouze v Duchu Svatém.

Prosme zde zvláště svatou Pannu Marii, nebojme se jí zasvětit své děti. I když budou třeba i nějaký čas mrzačeny školní výchovou a neslýchanými zvraty v chápání společenské praxe, přesto zůstanou **PEVNÍ a DOSTANE SE JIM SVĚTLA.**

AVE!

P. Petr Dokládál, Starý Jičín

V Izraeli objevili jaskyňu Jána Krstiteľa

Britskí archeológovia objavili v Izraeli jaskyňu, v ktorej žil údajne Ján Krstiteľ. Ten podľa Nového zákona pokrstil Ježiša Krista.

Archeológ Shimon Gibson po viacročnom pátraní našiel jaskyňu s basreliéfmi, keramikou a nádržami na krstenie pre asi 30 osôb. Dĺžka jaskyne je 24 metrov, jej šírka 3,5 metra a nachádza sa v miestach, kde sa podľa kresťanských prameňov Ján Krstiteľ narodil a prežil svoju mladosť. Podľa evanjelistov bol Ján Krstiteľ posledným z prorokov, prorokoval Mesiášov príchod a vyzval ľudí na obrátenie prostredníctvom krstu.

V rieke Jordán pokrstil aj samotného Ježiša. Kráľ Herodes Antipas ho dal neskôr zatknúť a popraviť.

(tasr)

Kardinál Poupard: Nepriateľstvo voči Cirkvi

Kardinál Poupard, predseda Pápežskej rady pre kultúru, dôrazne varoval pred novou formou náboženského prenasledovania v Európe. V interview pre taliansky katolícky denník Avvenire vyhlásil:

„Európa už nie je pred náboženským prenasledovaním bezpečná! Dnešné útoky na kresťanov naberajú však oveľa nenápadnejšie formy. Dnešní kresťania sú pre svoju vieru zosmiešňovaní, mnohé mladé páry pociťujú pohrdanie v spoločnosti, keď chcú mať viac detí. Tých, ktorí sú proti homosexuálnym partnerstvám, považujú okamžite za netolerantných ľudí. Všetky tieto formy prenasledovania, je jedno, či sú skryté alebo otvorené, prinesú svoje plody!“ povedal kardinál Poupard a dôrazne pripomenul:

„Agresívna sekularizácia Európy by mohla rozhodne viesť k priamejším útokom na náboženstvo.“ Potom spomenul tisíce kresťanov, ktorí dali za svoju vieru život, a zdôraznil:

„Aj v tomto storočí budú v niektorých krajinách takíto veriaci!“

Kardinál vidí nepriateľstvo voči kresťanom v Európe aj v Európskej únii jasne potvrdené. Pranieroval aj skutočnosť, že sa v preambule európskej ústavy nespomenuli kresťanské korene Európy:

„Tu sa jednoducho nechce uznať historická skutočnosť. Tento fakt je viac ako antiklerikalizmus, to je úsilie kresťanstvo úplne vylúčiť zo spoločnosti!“

(KATH-NET/-zg-TK KBS)